

VERSLAG van de vergadering van de Statencommissie Wonen, Maatschappij en Cultuur van 9 mei 2011 in het Provinciehuis van Utrecht

Aanwezig:

Drs. B. Nugteren (voorzitter), mw. A.M.A. Pennarts (gedeputeerde), drs. R.E. de Vries (gedeputeerde), mw.drs. F.M. Alsem (VVD), mw. A.C. Boelhouwer (GroenLinks), mw. E.J. Broere (PVV), mw. Y. Claus (SP), drs. K.E. Driehuijs (PvdA), J.M. Gadellaa (50PLUS), drs. J.G. van Hal Scheffer (PVV), ing. E.P.G. van Hees (PVV), mw. H.J. Keller (PvdD), ing. D. Kilic (PvdA), A.H.L. Kocken (VVD), mw.drs. M.W.J. Maasdam-Hoevers (CDA), J. Marchal (SGP), ir. J.P.M. Peters (D66), A.J. Schaddelee (ChristenUnie), mw.drs. J.C.M. Versteeg (D66), mw. Msc. P.J. van Viegen (PvdA) en Z.el Yassini (VVD);

Met kennisgeving afwezig: mr. J.M. Buiting, arts (CDA) en mw.drs. S.N. van de Gein (SP);

Van ambtelijke zijde aanwezig: drs. H. Schoen (adjunct-griffier) en mw. G. van Weerd (verslag).

1. Opening

De voorzitter, de heer Nugteren, opent de vergadering en heet de aanwezigen welkom. De berichten van verhindering worden doorgenomen.

De voorzitter geeft eerst het woord aan de insprekers die zich over de cultuurproblematiek willen uitspreken, nl. mevrouw M. van Bommel van De Berenkuil en de heer H. Lambers van theater Kikker.

Mevrouw M. van Bommel is zakelijk leider van jeugd- en muziektheatergezelschap Het Filiaal en laat het volgende weten:

“Ik wil graag inspreken namens jeugdtheaterhuis De Berenkuil. Wij zijn daarin gehuisvest, samen met Yo Opera, Lab en Dox. Gezamenlijk hebben wij mevrouw Pennarts naar aanleiding van het nieuwe coalitieakkoord op 13 april een brief gestuurd. De commissie heeft daarvan, als het goed is, een afschrift ontvangen. Wij zijn namelijk verbijsterd over uw conclusie dat muziek, dans en theater voor jeugd geen kerntaak is voor de provincie en de financiële bijdragen daarom naar nul euro terug gebracht worden. U bouwt af tot 2015 en noemt uw beleid daarom zorgvuldig bestuur, passend bij een betrouwbare overheid. De partijen binnen De Berenkuil zien dat toch iets anders.

Het is alweer 25 jaar geleden een expliciete keuze geweest van provincie en gemeenten om gezamenlijk de professionele jeugdpodiumkunsten financieel te ondersteunen. Provincies waren verantwoordelijk voor de gezelschappen, de gemeente voor huisvesting en afname. Later kwam daar het rijk nog bij. De gemeente en provincie Utrecht hebben dit al die jaren constructief invulling gegeven. Zij waren o.a. de motor achter de aankoop en ontwikkeling van jeugdtheaterhuis De Berenkuil. De voormalig gedeputeerden Jan van Bergen en Anneke Raven hebben zich persoonlijk sterk gemaakt voor het succes van deze investeringen. Niet zonder resultaat. De Berenkuil herbergt vier gezonde jeugdpodiumkunstinstellingen die nationaal en internationaal succesvol zijn en die in de provincie Utrecht gezamenlijk in 2010 meer dan 30.000 kinderen en jongeren hebben bereikt. Ik zou zeggen: goede input voor het streven naar (ik citeer uit uw huidige coalitieakkoord) “goed functionerende kunst en cultuureducatie voor de jeugd en versterking van het klimaat van de creatieve kennisindustrie van onze regio” (einde citaat). Uiteraard vinden ook wij dit een goed streven. En met ons 95% van de Nederlandse bevolking die het belangrijk vindt dat hun kinderen op school kennis maken met kunst en cultuur (Motivaction 2010).

Maar waarom denkt u dat u daar geen professionele gezelschappen bij nodig heeft? Welk voorbeeld heeft de jeugd hier dan nog? Is het niet vreemd dat u in cultuureducatie wilt investeren zonder erbij stilt te staan wie die educatie dan moeten gaan vullen? Want alle Utrechtse professionele gezelschappen worden door deze bezuinigingen (die helaas niet op zich staan) in hun voortbestaan bedreigd. Welke professionele gezelschappen kunnen door Kunst Centraal nog voor scholen geprogrammeerd worden? Niet die uit Utrecht. Misschien die uit Limburg en Brabant, waar cultuur nog expliciet een kerntaak van de provincie wordt genoemd. Je zou kunnen zeggen dat hun inspanningen vooral ingegeven zijn door de wens de culturele hoofdstad te leveren. Maar dat wilde Utrecht toch ook? Ik vind dit onbegrijpelijk. Kan dit niet anders? Moet dit niet anders? Het kan toch niet zo zijn dat deze jonge, hoogopgeleide provincie, met een groeiend aantal jonge gezinnen, haar gezonde infrastructuur op het gebied van muziek, theater en dans gewoon uit haar handen laat vallen? En wat ik vooral heel erg vind: het is niet zomaar weer opgebouwd. Enkele jaren zwak cultuurbeleid hebben gelijk het grote effect dat een hele generatie een belangrijke bouwsteen in zijn opvoeding zal missen. Eigenlijk ga ik er van uit dat u dit met mij eens bent. Wij willen dan ook graag met u meedenken hoe de jeugdpodiumkunsten voor de provincie Utrecht behouden kunnen blijven.”

De heer Harm Lambers laat het volgende weten:

“Ik ben directeur van Theater Kikker en spreek hier namens het Utrechts Model, het overleg van theatergroepen, podia en festivals in de stad Utrecht. Hoewel uw agenda vanavond er geen direct aanknopingspunt voor levert, wil ik kort iets zeggen over de plannen die het kersverse College van Gedeputeerde Staten onlangs heeft geformuleerd over uw bemoeienis met de kunst en cultuur in de provincie. Ik hoop dat u dat wat ik u te zeggen heb wilt beschouwen als een relevant schot voor de boeg met het oog op toekomstige besluitvorming. Anderen zullen vanavond stilstaan bij de specifieke consequenties van deze plannen voor afzonderlijke sectoren, maar ik zal me beperken tot twee meer algemene opmerkingen.

In het coalitieakkoord spreken de partijen die samen Gedeputeerde Staten vormen uit dat ze zich willen terugtrekken op veronderstelde kerntaken van de provincie. Daar rekenen deze partijen de podiumkunsten niet toe. Volgens het akkoord zijn gemeenten “de juiste bestuurslaag om maatschappelijke behoeften en betekenis op gebied van podiumkunsten te beoordelen.” Op diezelfde pagina, pagina 35, wordt nog gemeld dat ook “activiteiten gericht op bevordering van cultuurparticipatie” niet meer tot de taken van de provincie worden gerekend. In beide gevallen kondigen G.S. aan de financiële bijdrage terug te brengen tot nul. De aangekondigde “zorgvuldige afbouw” doet niets af aan die uitkomst. Die is en blijft nul. De overweging zich terug te trekken op kerntaken of (zuiniger geformuleerd:) wettelijk voorgeschreven taken, gaat voorbij aan een belangrijke omstandigheid: binnen de kunsten, zeker voor de podiumkunsten, is – met volle medewerking van de provincies, ook de provincie Utrecht – in de afgelopen decennia een broos bouwwerk ingericht waarin alle overheden financieel participeerden. Dat is niet iets geweest wat het veld voor u bedacht heeft, dat is iets geweest wat u en andere bestuurders zelf hebben bedacht. Het mag dan zo zijn, dat dit geleid heeft tot een wat onoverzichtelijke situatie, dat laat onverlet dat tot op de dag van vandaag alle overheidslagen samen verantwoordelijkheid nemen voor de kunsten. Ook u dus.

Het is op deze medeverantwoordelijkheid dat ik u wil wijzen. Al zou de stap om zich terug te trekken uit de gezamenlijke subsidiëring van podiumkunsten inhoudelijk te verdedigen zijn, zo’n stap komt op een dermate slecht moment dat de gevolgen desastreus zijn. Immers: de voorgenomen terugtrekking van de provincie uit de podiumkunsten staat niet op zichzelf. Het zal u niet ontgaan zijn dat ook het rijk bezig is met een dramatische bezuinigingsoperatie binnen de kunsten, die op kan lopen tot boven de 30% in afzonderlijke sectoren. Zo tekent zich in onze provincie voor kunstinstellingen een toekomstbeeld af van overheden die als het ware om het hardst hun best doen zo min mogelijk bemoeienis met ze te hebben. Een wedstrijd bezuinigen, die

deze provincie vooralsnog met vlag en wimpel aan het winnen is. Een en ander afdoen met de opmerking dat gemeentes beter in staat zouden zijn podiumkunstinstellingen adequaat te subsidiëren is dan een wel erg gratuite bewering. Ik zeg het nogmaals: het gaat hier om een beleidsveld waarvoor u sinds jaar en dag wel verantwoordelijkheid nam. Dan kan het niet zo zijn dat u uw handen ervan aftrekt zonder zich rekenschap te geven van de gevolgen. En die gevolgen zijn ingrijpend. In een stad als de mijne dreigt de opeenstapeling van bezuinigingen te leiden tot een halvering van het beschikbare budget voor theatermakers, musici en festivals. Te vrezen valt dus óók voor een halvering van het aanbod. Let wel: ik heb het over een stad die niet zelf bezuinigt, maar de tol gaat betalen voor de ‘wedstrijd bezuinigen’ van andere overheden. Ik heb het ook nog eens over een stad waar de publieke waardering voor kunst en cultuur ongewoon groot is. Nog één kanttekening. Het bevorderen van de economische ontwikkeling van de provincie rekent het provinciebestuur wel tot zijn kerntaken. G.S. rechtvaardigen er de garantie van 10 miljoen euro mee voor Culturele Hoofdstad 2018 en erkennen daarmee de waarde van cultuur voor de economische ontwikkeling van de provincie. Het is dan vreemd dat aan diezelfde redenering geen consequenties worden verbonden voor het reguliere theater- en muziekaanbod. Andere provincies maken andere keuzes, sommige, zeker daar waar men eveneens opteert voor Culturele Hoofdstad, investeren zelfs extra in cultuur. Inzetten alleen op de nominatie Utrecht Culturele Hoofdstad 2018 is een riskante strategie. Immers: voor het programma van 2018 zijn toch echt ook theatermakers, musici en festivals nodig. En die dreigen nu gemangeld te worden door het rijk én door uw provincie. Om nog maar te zwijgen van de afbraak van het publieksbereik die door deze neergang onvermijdelijk is. Al met al niet de beste uitgangspunten voor het binnenhalen van de begeerde nominatie voor Culturele Hoofdstad. Kortom, de provincie maakt die nominatie er niet kansrijker op. Hoe lastig dat misschien ook is in de euforie van een nog maar pas gesloten akkoord, ik hoop toch dat Gedeputeerde Staten terugkeren op zijn schreden. Zo niet, dan hoop ik dat Provinciale Staten hen daartoe aanzetten. Het is nooit te laat om verantwoordelijkheid te nemen. Het zou u sieren wanneer u dat alsnog doet.”

De voorzitter geeft de commissie gelegenheid vragen te stellen.

Mevrouw Versteeg licht toe dat een wettelijke taak anders is dan een kerntaak. De provincie heeft in de kerntaken keuzevrijheid.

Voorts geeft zij aan dat er vele ontwikkelingen zijn geweest sinds het bestel van Thorbecke waar het gaat om de kunsten. Door de jaren heen bleek dat de verschillende bestuurslagen zich dan weer terugtrokken of zich weer met bepaalde sectoren gingen bemoeien. Zij onderschrijft het belang van kunst en cultuur en van jeugdtheater maar de historische context moet wel breder worden gezien dan alleen het verhaal van de commissie Zeevalking van 20 jaar geleden. In de brief van het Utrechts Model wordt aangegeven dat men het logisch vindt dat bestuurslagen met hun tijd meegaan. Zij vraagt hoe het Utrechts Model dat dan ziet. Momenteel heeft men te kampen met een economische crisis die ook zijn weerslag heeft op de podiumkunsten. Zij vraagt wat de handreiking is van de cultuursector als het gaat om het meedenken met de huidige problemen.

De heer Marchal verwijst naar de brief waarin melding wordt gemaakt van een zorgvuldige afbouw van de activiteiten. Hij vraagt of de sector het vertrouwen heeft dat de afbouw zorgvuldig gaat plaatsvinden. Aangegeven werd door de sector dat de provincie het ondernemerschap bij de podiumkunsten overschat. De podiumkunsten krijgen wel een paar jaar de tijd om ondernemerschap te ontwikkelen; zijn er gedurende die overgangperiode wel mogelijkheden een en ander te ontplooiën?

Mevrouw Maasdam vraagt hoe de sector met het ondernemerschap omgaat; daar liggen mogelijk toch de nodige kansen. De heer Lambers ging in op de halvering van het budget, echter, dat wordt niet uitsluitend door de provincie veroorzaakt maar ook door afbouw van rijkssubsidie.

De heer Schaddelee memoreert de opmerking dat 95% van de Nederlanders grote waardering heeft voor theater en jeugdtheater. Zijn vraag is of het mogelijk is andere financiële bronnen aan te boren, bv. contributies, entreegelden en sponsoring door bedrijven. Als er waardering is in de samenleving voor de podiumkunsten, dan moet daarvoor ook geld gevonden worden. Dat hoeft niet perse via de overheid.

Voorts vraagt hij hoeveel subsidie er nog over blijft na de bezuinigingsronde die er nu aankomt. Ook wil hij graag weten welke provincies extra in cultuur gaan investeren, zoals door een inspreker werd betoogd.

Mevrouw Boelhauer vindt het ook erg zuur dat de bezuinigingen zich opstapelen, ook door de maatregelen van het rijk. Desondanks is zij blij dat men in Utrecht wel een aantal zaken overeind kan houden. Dat heeft ook te maken met de manier waarop de podiumkunsten zijn ontstaan. De sector vindt de gedachte aan ondernemerschap overschat, echter, dat wat er nu is ontstaan is het gevolg geweest van ondernemerschap.

De heer Driehuis laat weten dat de PvdA fractie zich voor een groot deel kan vinden in de zorg die insprekers hebben geuit. Het verbaast hem dat de drie coalitiepartijen insprekers vragen hoe het dan wél had moeten. De discussie met het veld had beter kunnen plaatsvinden voordat het coalitieakkoord op deze manier was gesloten. Wat de PvdA betreft zijn de vragen, die aan de insprekers zijn gesteld, op dit moment oneigenlijk.

Mevrouw Van Bommel komt terug op de vragen over het cultureel ondernemerschap. Zij geeft aan dat het probleem van de sector zich niet richt op verandering van financieringsstromen of het daarover maken van nieuwe afspraken. Afbouw is wat anders dan een zorgvuldige overdracht. Bij de podiumkunsten lijkt het vooral om afbouw te gaan. De transitie van de podiumkunst valt helemaal niet meer onder de portefeuille van mevrouw Pennarts. Het gaat nu veel meer om afbouw. De sector is niet bang voor vernieuwing en wil graag meedenken. Vorige week ontving zij van de provincie het visitatierapport over het Filiaal waarin notabene werd gemeld dat het Filiaal een sterk cultureel ondernemend gezelschap is en als zodanig ook door de provincie erkend is. Zij wil daar heel graag verder over in gesprek met de provincie. Tegelijkertijd dient men zich te realiseren dat de helft van het publiek voor jeugdtheater schoolpubliek is zonder inkomsten. Het Filiaal heeft grote zaalproducties uitgevoerd voor 30.000 bezoekers met 40% eigen inkomsten. De inkomsten zijn ieder jaar verschillend omdat er niet jaarlijks een grote zaalproductie kan worden uitgevoerd. Cultureel ondernemerschap kan alleen maar slagen wanneer er massa wordt gemaakt; echter, het Rabobank Berenkuil theater geeft minder exposure dan bv. het Fortis Theater en dus is het veel moeilijker om sponsors te krijgen. Er is heel veel geld nodig voor professionele gezelschappen. Mogelijk kan cultureel ondernemerschap tot 10% van de inkomsten leiden maar een structurele oplossing zal het niet worden. Zij verwijst in deze naar de Holland Opera Expres die gesponsord wordt door Campina en zeer voortvarend bezig is geweest met cultureel ondernemerschap. Alle stoelen van de tribune zijn verkocht. Echter, dat heeft een grens. Zij zitten nu aan een maximum van 10%. Vele consultants hebben het cultureel ondernemerschap onderzocht en ook zij hebben daarover hun zorg uitgesproken. In die zin wordt cultureel ondernemerschap sterk overschat. Dat neemt niet weg dat moet worden nagegaan waar er nog rek is; er kan altijd meer worden gedaan.

De provincies Limburg en Noord Brabant zijn de provincies die de teruglopende rijkssubsidies voor de podiumkunsten financieel compenseren om zo te voorkomen dat de infrastructuur op cultureel gebied gaat verslechteren.

De heer Lambers bevestigt dat halvering van het budget door rijk en provincie wordt veroorzaakt en niet alleen door de provincie. De stad Utrecht heeft 5 grote festivals maar daar zullen er maar 2 van overblijven als deze bezuinigingen doorgaan. De Utrechtse Spelen slaagt erin heel veel publiek op de been te brengen. Ze hebben subsidie nodig voor 50% van hun kosten waarmee ze landelijk met kop en schouders het beste produceren. Maar die 50% is wel nodig om hun producties tot stand te brengen. P.S. dienen zich te realiseren dat podiumkunsten een arbeidsintensieve tak van sport is. Een bank kan de balie sluiten en dat vervangen door het plaatsen van bankautomaten maar acteurs blijven betaald worden op het podium. De loonkosten worden steeds hoger. Het blijft te duur voor de klanten alleen. Het gemak waarmee de politiek praat over cultureel ondernemerschap is al 10 of 15 jaar aan de gang. Er zijn veel instellingen die daar met hart en ziel werk van maken maar men mag daar nu niet opeens wonderen van verwachten; het een kan niet opeens in plaats van het ander komen. Dat zijn sprookjes en dat weten P.S. en de politici in Den Haag ook wel. Het is flauw de podiumkunsten nu het bos in te sturen met de mededeling dat ze hun eigen geld maar moeten verdienen. Dat gaat niet lukken en daardoor zullen er zaken gaan omvallen, men dient zich dat wel te realiseren.

De heer Hees begrijpt de zorg van de insprekers die zelfs spraken van een wedstrijd bezuinigen. Ook hem gaan de podiumkunsten aan het hart maar wat betreft de financiering denkt hij toch anders dan de insprekers. Hij vraagt zich af waarom de insprekers op voorhand stellen dat cultureel ondernemerschap niet gaat lukken. Eerder werd aangegeven dat daarover al 10 jaar lang discussie wordt gevoerd, ook in Den Haag. Wat is er op dat vlak ondernomen?

Mevrouw Van Bommel antwoordt dat het Filiaal al twee jaar bezig is met een bedrijvenplan. In de regio is met veel bedrijven gesproken. Iedere keer opnieuw zijn er goede gesprekken maar blijkt het voor bedrijven in de huidige situatie moeilijk om aan sponsoring mee te doen. Het Filiaal wordt wel door bedrijven gesponsord, maar daar wordt nu door de politiek te hoopvol over gedacht in tijden waarin het economisch slechter gaat. Dat is een onbetrouwbare lijn. Als eerste wordt door bedrijven culturele sponsoring ingetrokken omdat dit niet de hoogste prioriteit heeft. Bedrijven worden ook met bezuinigingen en reorganisaties geconfronteerd.

De heer Lambers memoreert dat niet de provincie Utrecht maar de stad Utrecht theater Kikker subsidieert. De publiekinkomsten van theater Kikker zijn in de afgelopen 5 jaar gestegen van € 60.000 naar € 100.000 als gevolg van verhoging van de tarieven. Opnieuw zullen de tarieven dit jaar omhoog gaan. Van de 300 openingsdagen per jaar worden de zalen van theater Kikker 100 keer verhuurd. Tegenwoordig wordt er minder bier verkocht omdat het slecht gaat met de horeca. Die inkomsten blijken tegen te vallen. Wat betreft sponsoring heeft hij niet veel successen te melden, misschien heeft hij het niet voldoende geprobeerd. Echter, er zijn veel voorbeelden van gezelschappen die zich buitengewoon hebben ingespannen op het gebied van cultureel ondernemerschap. Hij zegt toe daarvan een aantal casussen naar de provincie te zenden.

Mevrouw Van Bommel geeft nogmaals aan dat zij een gesprek met de provincie zeer op prijs zou stellen om na te gaan wat er in Utrecht is gelukt en waar de sector tegen aanloopt. Een gezamenlijke constructieve aanpak heeft haar voorkeur om daar toekomstig beleid op te baseren. Zij legt deze uitnodiging graag in dit gezelschap neer.

De voorzitter merkt op dat een gesprek met de vertegenwoordigers van de podiumkunsten wellicht op een ander moment en op een andere plek kan worden voortgezet. Hij dankt beide sprekers en achterban voor hun inbreng.

Vervolgens krijgt de heer Springeling, voorzitter OR van Bureau Jeugdzorg Utrecht, het woord.

De heer Springeling memoreert dat de gezinsvoogdij al jarenlang een hoofdpijndossier is, ook binnen de Bureaus Jeugdzorg, binnen de provincies en binnen het rijk. De brief van de OR BJU is tot stand gekomen omdat de OR en de medewerkers willen opkomen voor de belangen van het kind. Discussie is er over het tarief voor de Deltamethodiek. Het tarief wat BJU ontvangt voor de uitvoering van de Deltamethodiek is ontoereikend. Concreet betekent dit dat kinderen wachtlijstbegeleiding krijgen van BJU. Daar zijn ook kinderen bij waarvan de kinderrechter heeft gezegd dat hun situatie zo ernstig is dat er extra toezicht moet komen en extra begeleiding in de gezinnen om kindermishandeling en verwaarlozing te voorkomen. De medewerkers van BJU kunnen er met hun pet niet bij dat dit door de provincie en het rijk gedoogd wordt. Het ingewikkelde is dat het hier gaat om geld. Echter, het zou niet om geld moeten gaan maar om de rechten van het kind. Hier gaat het om de meest kwetsbare kinderen in de provincie Utrecht. Binnen BJU is er tussen de OR en de bestuurder een patstelling opgetreden, maar ook is er sprake van een patstelling tussen de bestuurder van BJU en de gedeputeerde en tussen de landelijke bureaus Jeugdzorg Nederland en het IPO en het rijk. Iedereen wacht op aanvullende financiering of op de keuze van de politiek om met de Deltamethodiek te stoppen. De Deltamethodiek is tot stand gekomen naar aanleiding van het zgn. Savanna incident. Deze methodiek is binnen de gezinsvoogdij geaccepteerd en blijkt, ook uit wetenschappelijk onderzoek, zeer effectief te zijn. Daardoor worden de onder toezichtstellingen over het algemeen korter, worden kinderen minder vaak en korter uit huis geplaatst en verbetert de samenwerkingsrelatie tussen de gezinsvoogd en het gezin, dat alles in het belang van het welzijn van het kind.

De OR was verheugd te horen dat de gedeputeerde proactief de staatssecretaris aanspreekt en aanschrijft om met een overbruggingsfinanciering te komen, zolang de rekenkamer een onderzoek uitvoert. Toch wordt er nog een stap te weinig gedaan. Zolang er geen overbruggingsfinanciering is, zijn de kinderen in de provincie Utrecht overgeleverd aan de wachtlijst. Een wachtlijst binnen de jeugdbescherming is naar het oordeel van de medewerkers van BJU onacceptabel. Het gaat hier om kinderen die zo ernstig bedreigd worden in hun ontwikkeling dat naar het oordeel van de kinderrechter extra toezicht nodig is. De Deltamethodiek houdt in dat er gestreefd wordt naar kwaliteitsverbetering binnen de gezinsvoogdij, dat er gewerkt wordt aan samenwerking met de ouders, met een plan op tafel en dat wekelijks of tweewekelijks de gezinsvoogd in gesprek is met het kind en de ouders over de gemaakte afspraken. De gezinsvoogd treedt op als coach van het gezin. Nu krijgen kinderen in de praktijk twee of drie maanden wachtlijstbegeleiding en komt die samenwerking met de gezinsvoogd niet tot stand. Van kinderen op de wachtlijst wordt wel een risicotaxatie gedaan of het al dan niet volgens de Deltamethodiek moet worden behandeld. Het probleem van een wachtlijst binnen de gezinsvoogdij is dat iemand al twee tot drie maanden heeft gewacht voordat een samenwerkingsrelatie wordt aangegaan. Dat is veel te lang omdat de situatie in de tussenliggende tijd verergert, vaak doen zich dan meer incidenten voor en moet er zwaarder ingegrepen worden terwijl, wanneer er snel was ingesprongen, met ambulante begeleiding had kunnen worden volstaan.

Hij roept G.S. en P.S. op om te komen tot een overbruggingsfinanciering en tegelijkertijd de druk op het rijk te intensiveren. De rechten van het kind worden op dit moment ernstig geschaad. Elke dag dat dit langer duurt is er één te veel.

De heer Schaddelee laat weten dat het verhaal van de heer Springeling hem aangrijpt. Hij vraagt hoe groot het risico is dat de provincie Utrecht binnenkort “haar eigen Savanna” krijgt, dat het echt

mis gaat in een bepaalde casus. Hij begrijpt dat BJU zorgen heeft over het korte termijn denken. Nu gaat er minder geld naar de Deltamethodiek terwijl er later extra crisisopvang nodig is wanneer het mis gaat; daarvan zijn de kosten veel hoger.

Mevrouw Boelhouver geeft aan dat de impasse voor iedereen voelbaar is; het is duidelijk dat de kwetsbare doelgroepen daar niet de dupe van mogen worden. De heer Springeling pleit er voor de druk op het rijk te intensiveren maar dat gebeurt al. Haar vraag is of het probleem daadwerkelijk wordt opgelost wanneer de overbruggingsfinanciering wordt toegekend. Zij stelt die vraag met de kennis van het verleden, immers, de provincie heeft eerder geld voor het wegwerken van wachtlijsten beschikbaar gesteld.

De heer Van Hal Scheffer sluit zich bij deze vraag aan.

Mevrouw Alsem onderschrijft dat het hier gaat om een heel groot probleem. P.S. worden door de OR van BJU verzocht om in de commissievergadering op te komen voor de kinderen die onder toezicht staan van BJU. Dat deed haar denken aan een persbericht van twee jaar geleden van de medewerkers van BJU; toen ging het bericht het land in dat als gevolg van de bezuiniging van de provincie Utrecht de kinderen de dupe werden. Het is niet de eerste keer dat er problemen zijn in BJU die te maken hebben met de capaciteit, de werkdruk en overschrijdingen. P.S. zijn meermalen gevraagd om extra budgetten beschikbaar te stellen voor BJU en dat is ook gebeurd. Zij wil kwijt dat ook P.S. grote zorg hebben over kinderen in de jeugdzorg. Zij hoeft dat niet via een brief van BJU te vernemen. Los daarvan communiceert de OR via zijn bestuurder met G.S.

Mevrouw Van Viegen voelt ook de verantwoordelijkheid om zich in deze commissievergadering nadrukkelijk over de problemen in BJU te buigen. Zij memoreert dat de OR van de bestuurder van BJU een overbruggingsplan heeft ontvangen. Er zou gewerkt worden met een overbruggingsteam dat cliënten met een lichtere problematiek zou gaan begeleiden, maar niet volgens de Delta problematiek. Zij proeft toch dat de situatie daar haaks op staat. Zij vraagt naar de inschatting van de heer Springeling; is er inderdaad sprake van lichte gevallen of doen die zich niet voor?

Mevrouw Maasdam komt terug op de woorden van mevrouw Boelhouver. Zij vraagt wat er structureel zou moeten veranderen om de problemen daadwerkelijk te kunnen oplossen. Blijkbaar is er maar één soort zwaarte in de Deltamethodiek; zijn er geen variaties mogelijk waardoor men cliënten onderling kan opvangen? Kan dat geen structurele oplossing bieden?

Mevrouw Claus laat weten dat ook haar fractie zich grote zorgen over de jeugdzorg maakt. Zij vraagt naar de motivatie van de medewerkers. Bestaat de kans dat goede medewerkers met veel know how een andere baan gaan zoeken?

Mevrouw Broere memoreert dat de inspreker meermalen sprak van een patstelling. Haar vraag is in hoeverre dat het denken belemmert over een oplossing. Wordt er aan gewerkt om die patstellingen op te lossen?

Mevrouw Versteeg sluit zich aan bij de vragen van de PvdA en de SP. In de brief van de OR van BJU staat het verzoek aan de provincie om het ontoereikende tarief nu aan te vullen. De heer Springeling had het zojuist over een overbruggingsfinanciering. Dat is een goede zaak omdat daarmee wordt aangegeven dat het rijk verantwoordelijk is voor de financiering van de jeugdzorg.

De heer Springeling laat het volgende weten:

Hij durft geen weddenschap af te sluiten op de vraag wat de risico's zijn van de huidige situatie. Er zou ook iets kunnen gebeuren wanneer er wel integraal met de Deltamethodiek zou worden gewerkt. Het is onjuist de jeugdzorg in alle gevallen eindverantwoordelijk te maken voor het overlijden van een kind, zoals in de media wel wordt geschetst. Wanneer de kinderrechter, na een onderzoek door de Raad van de Kinderbescherming, besluit tot een onder toezichtstelling dan gaat het allemaal om zeer ernstig beschadigde en kwetsbare kinderen. In de jeugdbescherming zijn er nooit lichte gevallen. Natuurlijk zijn er gradaties maar het gaat altijd om schrijnende gevallen waarover de overheid en burgers zich ernstige zorgen maken. De risicotaxatie gebeurt bij de voordeur terwijl de kinderen vervolgens wel op de wachtlijst belanden. In de optiek van de medewerkers van BJU is dat onaanvaardbaar.

Ook is er een vraag gesteld over het korte termijn denken. Wanneer een kind eerst op de wachtlijst wordt geplaatst, houdt dat vaak in dat er achteraf duurdere zorg moet worden geboden. Vergelijk het met een zwerend wondje; wanneer iemand daar weken mee rond blijft lopen dan kan dat tot ernstige complicaties leiden. Hoe langer een kind in een beschadigde omgeving verblijft, zonder dat er ingegrepen wordt, hoe schadelijker dat voor het kind kan zijn.

Gevraagd werd of de problemen zijn opgelost wanneer er een overbruggingsfinanciering beschikbaar komt. De OR en de medewerkers van BJU blijven, ondanks de impasse, staan voor de kinderen. De OR heeft een open blik. Iedere oplossing die zich aandient zal worden aangegrepen. Er hoeft niet perse één oplossing te zijn. De drie voorgelegde scenario's zijn vooral politieke oplossingen. Echter, het plaatsen van een kind dat onder toezicht staat op een wachtlijst is naar de mening van de OR geen oplossing. Dat is elkaar voor de gek houden, immers, het kind staat dan niet onder toezicht en krijgt soms zelfs minder toezicht en begeleiding dan het kind in het vrijwillige kader al kreeg, terwijl dat als onvoldoende werd beoordeeld.

Gememoreerd werd door de commissie dat de jeugdzorg altijd extra geld nodig heeft. BJU heeft het afgelopen jaar enorm bezuinigd. In BJU is een onderzoek uitgevoerd naar de oorzaken van de financiële crisis en de provincie heeft de resultaten van dat onderzoek ook ontvangen. Een van de oorzaken van de financiële crisis was het fors investeren in overbruggingsteams. Al jarenlang is het tarief ontoereikend. Het onderzoek, dat in opdracht van het ministerie is uitgevoerd door Deloitte en Touche, heeft klip en klaar aangetoond dat het tarief beslist niet dekkend is voor de kosten. Dat geldt voor de kinderen die onder toezicht staan maar ook voor de kinderen waarvoor voogdij geldt en kinderen waar jeugdreclasseringmaatregelen voor staan. Hij doet een beroep op de provincie om een duidelijke keuze te maken voor de Delta methodiek. Dat is de beste methodiek voor de kinderen, echter, wanneer die keuze wordt gemaakt dan moet daarnaar ook worden gehandeld. Als het rijk die verantwoordelijkheid nu nog niet neemt, dan dient de provincie die verantwoordelijkheid te nemen, immers, de provincie Utrecht is verantwoordelijk voor de jeugdzorg. Dat het gaat om een uitkering die het rijk beschikbaar stelt doet daar niets aan af. P.S. en G.S. kunnen niet weglopen voor de verantwoordelijkheid die zij hebben. De hoop is dat de staatssecretaris uiteindelijk kiest voor de Deltamethodiek en daarnaar gaat handelen.

Gevraagd is of de Deltamethodiek een bepaalde bandbreedte heeft. Er is een caseload van 15 kinderen met een uitloop naar 17 kinderen. Binnen een team is er sprake van een gemiddelde caseload van 15 kinderen maar op individueel niveau kan dat uitgroeien naar 17 kinderen. De gezinsvoogd is er verantwoordelijk voor om ook de ouders, opvoeders en de omgeving van het kind bij de samenwerking te betrekken; de caseload is dus veel breder dan 15 kinderen.

Gevraagd is naar de motivatie van medewerkers. Bewust is de OR in de brief niet op de medewerkers ingegaan. Wel is aangegeven dat ook zij in de knel zitten omdat ze een onmogelijke opdracht hebben om pas na drie maanden de Deltamethodiek op een kind toe te passen. Alle medewerkers zijn gedreven maar er zijn medewerkers die ervoor kiezen een andere baan te zoeken omdat ze het mentaal niet meer aan kunnen. Alle medewerkers gaan voor het kind, ongeacht de keuze van de politiek.

Mevrouw Versteeg vraagt of het daadwerkelijk gaat om overbrugging van een te laag tarief en niet zozeer om een wachtlijstinvestering. De Rekenkamer gaat nu opnieuw een onderzoek uitvoeren en hopelijk leidt dat in 2012 tot een bijstelling van het tarief. Zij vraagt of een eenmalige overbrugging van de provincie voldoende zal zijn om alle desbetreffende kinderen volgens de Deltamethodiek te kunnen behandelen.

Mevrouw Maasdam vraagt of de Deltamethodiek de landelijk geïntroduceerde methodiek is waarmee alle Bureaus Jeugdzorg moeten werken.

De heer Marchal leest in de brief dat er provincies zijn die structureel extra geld in de jeugdzorg investeren. Hij vraagt welke provincies dat zijn.

De heer Springeling laat weten dat wanneer de provincie Utrecht zou besluiten tot bijfinanciering van de jeugdzorg, de rekening wat hem betreft uiteindelijk bij het rijk moet worden neergelegd, immers, daar hoort die rekening thuis. Zolang er geen overbruggingsfinanciering is wordt de Deltamethodiek niet uitgevoerd. Als voorzitter van de OR kan hij niet aangeven of er in de toekomst alsnog aanvullende financiering nodig zou zijn.

Mevrouw Versteeg begrijpt dat er voor 2011 een extra bedrag van € 800.000 nodig is. Het is nog maar de vraag of het rijk dat budget beschikbaar wil stellen. De resultaten van het onderzoek van de Rekenkamer worden pas in 2012 verwacht. Om die reden zal een bijstelling van het tarief niet eerder dan 2012 kunnen gaan plaatsvinden. Haar vraag had betrekking op de tussenfase.

De heer Springeling beaamt dat G.S. worden gevraagd in te stemmen met een overbruggingsfinanciering. De staatssecretaris heeft nu een list bedacht door het inzetten van de Rekenkamer. Feitelijk is al lang aangetoond dat de tarieven ontoereikend zijn. Het onderzoek van de Rekenkamer gaat vooral over de brede jeugdzorg en niet over de gezinsvoogdij. De heer Marchal vroeg naar andere provincies die structureel extra geld voor de jeugdzorg beschikbaar stellen, echter, dat komt niet naar voren in de brief van de OR van BJU. Er zijn geen provincies meer die afdoende kunnen financieren om te kunnen voorzien in het behandelen van kinderen met de Deltamethodiek zonder wachtlijsten. Er zitten wel verschillen tussen de Bureaus jeugdzorg maar de oorzaken daarvan zijn divers. Als voorzitter van de OR bestrijdt hij dat er op dit moment in BJU met geld gesmeten zou worden. In het afgelopen jaar zijn alle interim-functionarissen, die veel geld gekost hebben, vertrokken. BJU heeft geen interim-functionarissen meer in huis. Het financieel huishoudboekje van BJU is erg goed op orde. Nu wordt er geld uit eigen middelen van BJU vrijgemaakt om in te zetten voor de bekostiging van het Deltatarief, echter, BJU zou ook volgens de accountant zelf een buffer moeten opbouwen. Voor het eerst wordt getracht een buffer op te bouwen maar dat geld wordt nu weer voor de Deltamethodiek ingezet.

De heer Van Hal Scheffer constateert dat BJU een beroep doet op deze commissie om invulling te geven aan zijn verantwoordelijkheid. Dat beroep zou veel overtuigender zijn geweest wanneer concreet wordt aangegeven in welke mate de Deltamethodiek op de wachtlijstkinderen wordt toegepast indien wordt voorzien in een overbruggingsfinanciering van € 8 ton. Hij verwacht in dat kader een duidelijke resultaatverplichting van BJU.

De heer Springeling verwijst naar regiokantoor Amersfoort waar drie medewerkers van het overbruggingsteam ieder 40 tot 50 kinderen begeleiden. De norm is 15 kinderen per gezinsvoogd. In het regiokantoor krijgen 150 kinderen niet de gewenste begeleiding. Daar is sprake van een “pappen en nat houd constructie”. Wanneer het tarief voldoende is, dan zullen die 150 kinderen wel een gezinsvoogd toegewezen krijgen die met de Deltamethodiek gaat werken. Natuurlijk

zullen er fluctuaties zijn wat betreft ziekteverzuim, ook als gevolg van de toenemende werkdruk. De hoop en verwachting is dat wanneer meer medewerkers met de Deltamethodiek kunnen gaan werken, ook het verzuim omlaag gaat.

De voorzitter dankt alle insprekers voor hun komst en inbreng.

2. Mededelingen en ingekomen stukken

De voorzitter memoreert dat er na afloop van deze reguliere vergadering een kort vertrouwelijk deel zal zijn, betrekking hebbend op de Utrechtse bibliotheken.

Mevrouw Pennarts stelt voor die vertrouwelijkheid op te heffen. Dat is te voorbarig vastgesteld. Het gaat hier om enkele brieven en uitspraken van wethouders die wellicht nog niet met de eigen raad gecommuniceerd zouden kunnen zijn. Echter, dat is geen reden om vertrouwelijkheid in acht te nemen. Dit punt kan wat haar betreft aangesloten worden op de reguliere agenda.

De voorzitter zegt toe dat een en ander betrokken zal worden bij de agenda.

Mevrouw Pennarts deelt wat betreft het programma Utrechtse Jeugd Centraal het volgende mee. In het Coalitieakkoord is vastgelegd dat onderzocht gaat worden of er in het programma meer efficiency kan worden bereikt en op welke manier het programma meer ten dienste kan worden gemaakt aan de transitie van de jeugdzorg. In één van de volgende commissievergaderingen zal zij met een voorstel komen waaruit blijkt dat het programma UJC wordt gefocust op een bijdrage aan de transitie van de jeugdzorg.

2.1 Memo G.S. van gedeputeerde Pennarts over wachtlijsten (WMC35)

2.2 Memo G.S. van gedeputeerde Pennarts over caseload jeugdbescherming

Mevrouw Versteeg sluit zich aan bij het standpunt van G.S. dat de verantwoordelijkheid voor de financiering, en de risico's wanneer die financiering achterwege blijft, in principe bij het rijk ligt. Zij onderschrijft voorts dat scenario 2 niet wenselijk is. Geopperd wordt dat dit wellicht maakt dat bij meerdere knelpunten er weer een beroep op P.S. zal worden gedaan. H.i. is die conclusie te voorbarig.

In scenario 3 wordt aangegeven dat het gaat om compensatie van de financiering van het rijk. Dat is een wat ongelukkige omschrijving. Wat haar betreft moet hier een afweging staan wat betreft het in overweging nemen van de voorfinanciering. Inmiddels ligt er een brief en zij begrijpt dat er nu een keuze is gemaakt. Zij vraagt of G.S. bereid zijn voorfinanciering in overweging te nemen, wanneer de staatssecretaris nu niet met aanvullende middelen over de brug komt, terwijl er tegelijkertijd grote druk op Den Haag wordt uitgeoefend in de verwachting dat het rijk de voorfinanciering gaat terugbetalen.

De heer Marchal laat weten dat de fractie van de SGP voorkeur heeft voor scenario 3. Hij vraagt hoe het overbruggingskrediet moet worden gezien: betaalt de provincie dat en wordt dat dan nooit meer terugbetaald of wordt het geld richting provincie terugbetaald na aanpassing van de tarieven? Wat de SGP betreft vindt er met het oog op scenario 3 een herallocatie van middelen plaats. De jeugdzorg is een kerntaak en daar heeft de SGP geld voor over, zeker wanneer er een afweging moet worden gemaakt tussen de financiering van festivals en cultuur in relatie tot financiering van jeugdzorg. De SGP vraagt de gedeputeerde om met een voorstel te komen en met geld over de brug te komen ter uitvoering van scenario 3.

Mevrouw Van Viegen sluit zich aan bij de reactie van de SGP. De geschetste situatie baart haar fractie zorgen. Zij vraagt of de gedeputeerde de zorg van de OR deelt dat kinderen met wachtlijstbegeleiding juist meer uit beeld raken en dat langer wachten na een OTS de situatie complexer maakt. De voorkeur van haar fractie gaat uit naar scenario 3. Het lijkt erop dat nu door

G.S. de afweging wordt gemaakt dat met scenario 1 richting rijk wordt aangetoond waar de verantwoordelijkheid ligt. Echter, wanneer daardoor kinderen niet de hulp krijgen die ze nodig hebben, dan is dat niet de juiste manier.

Mevrouw Claus sluit zich aan bij de reactie van de SGP. Zij vindt het belangrijk dat in de gaten wordt gehouden dat er volgens de CAO wordt gewerkt.

Mevrouw Maasdam sluit zich aan bij de vraag van mevrouw Versteeg over de voorfinanciering. De keuze van G.S. gaat nu uit van scenario 1. Zij vraagt hoe de gedeputeerde de risico's inschat die aan het overbruggingsplan gekoppeld zijn: is het huidige plan houdbaar, hebben cliënten recht op zorg en wordt daar aan voldaan; wat zijn de risico's dat er iets mis gaat?

De heer Van Hal Scheffer sluit zich geheel aan bij de vraag van D66. Luisterend naar de voorzitter van de OR van BJU vraagt hij de gedeputeerde een garantie of inspanningsverplichting te formuleren, zodanig, dat de wachtlijsten daadwerkelijk zijn afgebouwd.

Mevrouw Alsem vraagt naar de risico's van de overbruggingsfinanciering. Zij verwijst terzake naar de risicoparagraaf van de jaarrekening, pag. 213. Daar wordt het mogelijke risico aangegeven bij eerdere voorfinanciering van justitietaken van BJU. Het bedrag waar het om gaat is € 3,2 miljoen. De VVD vraagt zich af hoe het zit met het risico van dat bedrag voor de provincie. In deze discussie komt naar voren dat er opnieuw een voorfinanciering wordt gevraagd voor BJU. Het risico voor de provincie zou mogelijk steeds groter worden. Zij vraagt dienaangaande om verheldering, ook in het licht van de jaarrekening.

De heer Schaddelee constateert dat G.S. het derde scenario niet wenselijk achten. Echter, zijn analyse is, en dat wordt bevestigd door de voorzitter van de OR, dat optie 3 wel het beste is voor het kind. Zijn vraag is waarom daarvoor dan niet wordt gekozen. Uitstel van behandeling betekent dat de kosten omhoog gaan. Uit de jaarrekening komt naar voren dat het programma UJC met een onderbesteding te kampen heeft gehad die vele malen groter is dan de gevraagde overbruggingsfinanciering van € 8 ton. Hij vraagt of dergelijke bedragen onderling uitwisselbaar zijn; kan er op die manier toch geld gevonden worden voor het overbruggingskrediet?

De heer Gadellaa meent dat jeugdzorg altijd beter kan. Daar wil hij wel een kanttekening bij plaatsen. Komt men niet in de gevarenzone wanneer er met een open eind regeling wordt ingestemd? Het kan voorkomen dat kinderen steeds weer bij BJU terecht komen en dat er opnieuw extra geld nodig is. Z.i. moet daar voor een soort bewakingsstelsel worden opgezet. Zijn fractie geeft de voorkeur aan scenario 3.

Mevrouw Boelhauer laat weten dat GroenLinks van mening is dat de doelgroep niet de dupe mag worden van de impasse. Zij vraagt de gedeputeerde een lijst te verzinnen. Dat kan voorfinanciering zijn maar mogelijk zijn er ook andere creatieve ideeën te vinden. Ook sluit zij zich aan bij de PVV dat er toch moet worden voorzien in een soort garantie dat er volgens de Deltamethodiek wordt gewerkt en de wachtlijsten worden weggewerkt. Echter, het opleggen van een harde garantie lijkt haar een brug te ver te zijn.

Mevrouw Pennarts memoreert dat het hier gaat om een breed probleem dat zeker niet alleen voor de provincie Utrecht geldt. Ook het IPO heeft zich hier sterk voor gemaakt. Met het volgen van scenario 1 wordt geaccepteerd dat een deel van de kinderen niet volgens de Delta methode kan worden geholpen en dat 15% van de medewerkers van BJU een veel grotere caseload heeft van

zelfs 40 kinderen of meer. De urgente gevallen worden overigens wel volgens de Delta methode behandeld.

Inderdaad is er momenteel sprake van een patstelling tussen de provincie en BJU, tussen de provincies en het rijk en tussen het rijk en de bureaus jeugdzorg.

Gevraagd werd waarom er niet voor voorfinanciering wordt gekozen. Financiering is in feite een korte termijn oplossing. Wanneer de tarieven voor de jeugdbescherming niet structureel verhoogd worden dan is er geen eenmalige financieringsbehoefte maar een structurele financieringsbehoefte. Om die reden zijn G.S. terughoudend en wordt ervoor gekozen BJU uit te dagen om de problemen met eigen middelen en in de eigen bedrijfsvoering op te lossen. Wel degelijk erkennen G.S. dat het om een lastige kwestie gaat. G.S. willen nu niet met een financieel gebaar komen maar eerst de opstelling van de staatssecretaris af te wachten. Zij heeft de staatssecretaris gevraagd om, in afwachting van een beslissing over de tarieven, een overbruggingskrediet aan BJU te bieden. Mevrouw Pennarts heeft vandaag telefonisch contact opgenomen met de staatssecretaris om hem de brief van G.S. van Utrecht onder de aandacht te brengen. De reactie daarop was er niet één van instemming. Er komt een onderzoek van de Algemene Rekenkamer dat zich zal toespitsen op twee Bureaus Jeugdzorg, nl. Overijssel en Amsterdam. Dat komt voort uit een vooronderzoek van Deloitte waaruit blijkt dat de bedrijfsvoering van de Bureaus Jeugdzorg dusdanig troebel en ondoorzichtig is, dat er geen onderzoek over de volle breedte kan plaatsvinden. Overigens had BJU wel willen meewerken aan dat onderzoek.

Dat alles werkt mee aan de beeldvorming bij Justitie dat de bedrijfsvoering van de Bureaus Jeugdzorg ondoorzichtig is en dat daar wellicht verbeteringen te halen zijn. Op dit moment is daar onvoldoende zicht op. Eerst wil spreekster de discussie laten waar deze thuishoort, nl. bij Justitie. Het is niet zo dat de provincie geen ondersteuning biedt aan BJU. Dat wordt wel degelijk gedaan. Via het programma UJC is er € 10 miljoen geïnvesteerd in jeugdzorgactiviteiten, ook ten gunste van BJU. Jaarlijks gaat er € 2 miljoen (incidenteel en structureel) naar BJU om taken te ondersteunen maar dat geld is niet voor de jeugdbescherming. G.S. staan nl. op het standpunt dat de structurele oplossing bij het ministerie van Justitie vandaan moet komen. G.S. willen zich inspannen voor de lobby en de belangenbehartiging van BJU bij het ministerie maar vooralsnog wordt ervoor gekozen om geen oplossing te bieden in het bij financieren.

Mevrouw Versteeg vindt de brief van de gedeputeerde richting staatssecretaris niet SMART. Niet wordt aangegeven dat er voor een bepaalde datum een reactie wordt verwacht. De uitkomsten van het onderzoek van de Rekenkamer worden niet voor 2012 verwacht; mogelijk zullen deze leiden tot een bijstelling van het tarief. D66 wil niet wachten tot 2012 en de huidige situatie in BJU te laten voortbestaan. Zij vraagt wanneer G.S. weten of Justitie al dan niet bereid is tot het toestaan van een overbruggingsfinanciering. Wanneer dat niet het geval is dan vraagt zij nogmaals of G.S. bereid zijn een voorfinanciering in 2011 te overwegen. Wanneer alle provincies een vuist maken en de woordvoerders in de Twee Kamer gaan bewerken, dan zijn er h.i. kansen dat Justitie zijn verantwoordelijkheid alsnog gaat nemen.

De heer Van Hal Scheffer is verbaasd dat er melding wordt gemaakt van een structurele problematiek. Wanneer de Rekenkamer tot dezelfde conclusie komt als Deloitte en men ervan overtuigd is dat een caseload van 15 kinderen verantwoord is en Den Haag opvolging geeft aan de conclusies van de Rekenkamer, dan is het financiële probleem niet structureel. Het financieringsprobleem heeft dan alleen betrekking op 2011 en mogelijk 2012. Hij doet een beroep op G.S. om tijdelijke financiering beschikbaar te stellen.

De heer Marchal begrijpt van de gedeputeerde dat de jeugdzorg de problemen ook uit eigen middelen zou moeten oplossen. Hoe zou dat dan kunnen? Ook uit de woorden van de voorzitter van de OR van BJU blijkt dat de rek er uit is. Heeft de gedeputeerde informatie die deze

commissie niet heeft? Hoe kan zij dan stellen dat de jeugdzorg eerst maar de eigen middelen moet aanspreken.

Mevrouw Pennarts komt terug op de vraag van D66. Per 1 september a.s. wordt er een uitkomst verwacht van het onderzoek van de Rekenkamer. Dan gaat de staatssecretaris met de Kamer in gesprek over de volgende stap. Tegelijkertijd doet zich de situatie voor dat er Bureaus Jeugdzorg zijn die wel uitkomen met de tariefstelling voor jeugdbeschermingstaken. Dat heeft te maken met de bedrijfsvoering die per BJU kan verschillen, er kunnen bv. andere financiële structuren zijn. Zij heeft onvoldoende inzicht in de bedrijfsvoering van BJU en dat betekent dat G.S. voorlopig op het standpunt staan dat de provincie wel meefinanciert in de jeugdzorg maar niet voor de jeugdbeschermingstaken omdat daar een verantwoordelijkheid ligt van het rijk.

Mevrouw Versteeg citeert uit het memo van de gedeputeerde: “Er is echter sprake van een te lage tariefstelling, dit probleem wordt zowel door alle Bureaus Jeugdzorg in Nederland als alle provincies erkend.” Voorts wordt in het memo aangegeven dat de onderzoeksresultaten van de Algemene Rekenkamer naar verwachting pas in 2012 zal leiden tot een mogelijke bijstelling van het tarief. De vraag blijft overeind of er alleen over 2011 wordt gesproken en of het een landelijk gesignaleerd probleem is. Wanneer gesteld wordt dat het aan de bedrijfsvoering van BJU zou liggen, dan moeten er meer feiten op tafel komen. Nu is zij daarvan niet overtuigd.

Mevrouw Pennarts deelt mede dat zij vandaag te horen kreeg dat het Rekenkameronderzoek per 1 september 2011 zal zijn afgerond. De staatssecretaris vindt het niet voor de hand liggend een overbruggingsfinanciering te overwegen, terwijl er nog een onderzoek loopt naar de tariefstelling van jeugdbeschermingsgelden en de mate waarmee de Bureaus Jeugdzorg daarmee uitkomen.

De heer Van Hal Scheffer constateert dat de financieringsproblemen steeds minder structureel van aard worden; feitelijk gaat het maar om ca. 5 maanden. De PVV stelt het kind centraal. Hij heeft er veel moeite mee om in dit kader uitsluitend te praten over de verantwoordelijkheid van Justitie; daar kopen de desbetreffende kinderen en hun families helemaal niets voor.

De heer Schaddelee sluit zich daarbij aan. De inspreker van BJU gaf zojuist aan dat er iedere dag een risico is terwijl de werkdruk erg hoog is. De ChristenUnie vindt dat niet acceptabel. Het mag niet zo zijn dat kinderen de rekening betalen van ondoorzichtige bedrijfsvoering. Hij vraagt de gedeputeerde tijdelijke middelen beschikbaar te stellen. Zo niet, dan overweegt hij namens de ChristenUnie een motie in te dienen in de komende P.S.-vergadering.

Mevrouw Boelhauer vindt het een illusie te veronderstellen dat kinderen morgen beter geholpen zullen worden wanneer er nu een overbruggingskrediet beschikbaar wordt gesteld. Zij vraagt de gedeputeerde na te gaan of er mogelijkheden zijn het probleem op een andere manier aan te pakken, wellicht samen met de bestuurder van BJU.

Mevrouw Van Viegen begrijpt dat G.S. kiezen voor het scenario om de druk op het rijk op te voeren. Zij vraagt hoe de staatssecretaris de druk die op hem wordt uitgeoefend voelt; gaat hij daardoor wel verantwoordelijkheid op zich nemen.

Mevrouw Alsem laat weten dat zij G.S. steunt in het opvoeren van de druk op het rijk om alsnog financiering te verkrijgen. Zojuist stelde zij een vraag over eerdere voorfinanciering door de provincie van € 3,2 miljoen. Wanneer er opnieuw in voorfinanciering van € 8 ton wordt voorzien, dan gaat het in totaal om een voorfinanciering van € 4 miljoen. Zij steunt de visie van de gedeputeerde om dit in relatie te zien met de bredere problematiek van BJU. Al jarenlang is er een

probleem met de bedrijfsvoering van BJU, met de werkdruk en met de wachtlijsten. In vier jaar tijd is er een vierde nieuwe bestuurder aangetrokken in BJU. Zij weet dat BJU zich inzet om de problemen op te lossen, echter, de feiten moeten wel worden geconstateerd. Er moet een oplossing komen voor financiering van de jeugdbeschermingstaken van BJU maar niet voorbij mag worden gegaan aan de bredere context van de problematiek in BJU.

Terugkomend op die bredere context, deelt de heer Van Hal Scheffer mede dat, wanneer er één ecodeuct minder wordt gerealiseerd, er vele kinderen meer in de jeugdzorg geholpen kunnen worden.

Mevrouw Versteeg vindt het niet opportuun om de geschiedenis van BJU nu op tafel te leggen. Het gaat hier wel om een kwetsbare doelgroep. Het is niet juist BJU voor altijd op te zadelen met een slecht imago waar het gaat om de bedrijfsvoering. In de jaarrekening komt naar voren dat het bedrag van € 3,2 miljoen een voorfinanciering is, die wordt teruggevorderd dan wel gedekt wordt door een hogere doeluitering.

Mevrouw Keller komt terug op de woorden van de heer Van Hal Scheffer. Dat ene ecodeuct is voor de toekomst van alle kinderen van groot belang. BJU heeft al veel gedaan. Er is gekozen voor de Deltamethodiek en voor het vertrek van de interim-medewerkers. Gebleken is dat lang niet alle kinderen, die het nodig hebben, volgens de Deltamethodiek kunnen worden behandeld. Zij zijn de dupe van deze impasse. Daar moet wel een oplossing voor worden gevonden.

Mevrouw Pennarts meldt dat G.S. de problemen in BJU volledig erkennen. Het is zeker niet de bedoeling alles op het conto van de bedrijfsvoering te schuiven. Terugkomend op de vraag van de heer Van Hal Scheffer over structurele of incidentele problemen, laat zij weten dat er sprake zal zijn van een structureel probleem, indien de staatssecretaris niet over de brug komt. Aan het onderzoek van de Algemene Rekenkamer werken twee Bureaus Jeugdzorg mee maar anderen niet omdat hun bedrijfsvoering onvoldoende eenduidig is om een onderzoek te kunnen uitvoeren. Dat is een lastig punt en draagt niet bij aan een positieve grondhouding van Justitie. BJU vraagt ook extra middelen terwijl het aantal wachtenden niet stijgt maar daalt. Het is de vraag of dat aan de bedrijfsvoering te wijten is. Ook dat vraagt aandacht. Gevraagd is andere mogelijkheden te benutten c.q. een list te verzinnen. Zij is bereid met BJU in gesprek te gaan teneinde te analyseren waar zich mogelijkheden voordoen. Wellicht dat er cliënten in de caseload zijn, die zo'n goed zorgaanbod hebben dat ze wat minder aandacht nodig hebben. Echter, BJU kan dat beter beoordelen dan zij. Zij blijft wel op het standpunt staan dat de sleutel voor de oplossing bij het ministerie van Justitie ligt.

De voorzitter memoreert dat in de vergadering van juni de kaderbrief jeugdzorg zal worden besproken.

De heer Marchal vraagt hoe nu verder met deze problemen wordt omgegaan.

De voorzitter verduidelijkt dat het hier gaat om een ingekomen stuk en om een bevoegdheid van G.S. Dit onderwerp zal zeker in volgende vergaderingen terugkomen.

De heer Schaddelee kondigt aan dat hij over dit onderwerp in de volgende P.S.-vergadering een motie zal indienen. Hij zal daarover via de email contact opnemen met andere fracties.

3. Verslag statencommissie Wonen, Maatschappij en Cultuur van 28 maart 2011

Het verslag van deze vergadering wordt vastgesteld.

De voorzitter laat weten dat de antwoorden op de vragen van de SGP over de Classico Giro feitelijk aan dit verslag moeten worden toegevoegd.

4. Rondvraag

De heer Schaddelee verwijst naar de brief van Holland Opera uit Amersfoort. Dat gezelschap wordt ook door de bezuinigingen getroffen. Het gaat hier om een aparte casus. Holland Opera richt zich niet alleen op jong publiek maar ook op een bijzondere locatie, nl. het cultureel erfgoed de Veerensmederij in Amersfoort. Hij stelt voor als commissie WMC de Holland Opera in de Veerensmederij te bezoeken, om kennis te nemen van het specifieke karakter van dit gezelschap. De voorzitter noteert deze wens.

De heer Gadellaa wijst erop dat er weer stemmen opgaan om Paleis Soestdijk te bestemmen voor het Nationaal Historisch Museum. Hij begrijpt dat er geen andere locaties meer in beeld zijn. Het gaat om de keuze tussen een virtueel museum of om de locatie Soestdijk. P.S. hebben altijd gepleit voor een publieke functie van Soestdijk. 50PLUS vraagt of G.S. zich opnieuw actief in de strijd wil mengen zodat Soestdijk een serieuze kandidaat wordt voor het Nationaal Historisch Museum.

De heer Marchal komt terug op de antwoorden van de gedeputeerde naar aanleiding van zijn vragen over de Classico Giro. De gedeputeerde stelt dat de provincie niet de medeorganisator is van de Classico Giro Utrecht. Echter, op de website van de provincie Utrecht en van de Classico Giro wordt duidelijk aangegeven dat de provincie Utrecht medeorganisator is. Dat betekent dat de vragen van de SGP anders beantwoord zouden moeten worden. Concreet is zijn vraag of de provincie nu medeorganisator is van de Classico Giro, zoals op de websites wordt aangegeven.

Mevrouw Pennarts antwoordt dat G.S. zich positief opstellen wat betreft de kandidatuur van Paleis Soestdijk voor het Nationaal Historisch museum. Ook G.S. waren verrast dat deze locatie weer in beeld was. Dat sluit aan bij de wensen van het vorige college van G.S. De mogelijke komst van het Nationaal Historisch Museum past precies in het beeld van de regio om daar een bestemming met een flinke publieksfunctie te krijgen. Soestdijk is samen met Kasteel Groenendaal een parel in het gebied. De provincie is ook bij de ontwikkeling van het gebied betrokken en het zou prachtig zijn wanneer het museum in Soestdijk gevestigd zou worden, ook met het oog op de ambities van Utrecht met het oog op de culturele hoofdstad.

Met de regering is nog niet formeel overlegd maar dat gesprek zal ongetwijfeld komen. Terugkomend op de vraag van de heer Marchal, licht mevrouw Pennarts toe dat de provincie wel medefinancier is, maar geen medeorganisator van de Giro. In die zin zijn de vragen van de SGP wel correct beantwoord.

De heer Marchal geeft aan dat niet alleen het logo van de provincie Utrecht op de website van de Giro te zien is. Duidelijk staat er dat de provincie ook organisator is. De provincie is in ieder geval medefinancier en heeft wel degelijk een stem in het kapittel. Zijn fractie heeft enkele zwaarwegende punten aangegeven en hij vraagt de gedeputeerde deze vragen bij een eventueel vervolg van de Giro mee te nemen. Belangrijk is bv. de vraag of het evenement voortaan op een zaterdag kan worden georganiseerd.

Mevrouw Pennarts antwoordt dat, wanneer er sprake zal zijn van een nieuwe Giro waarin de provincie een rol vervult, zij ook het standpunt van de SGP zal inbrengen. Zij kan echter niet de garantie geven dat de Giro daadwerkelijk op een zaterdag geprogrammeerd zal worden.

5. Termijnagenda

De toezegging, dat er een overzichtelijk programma 2011 van de Vrede van Utrecht zal worden opgesteld, wordt aan de groslijst toegevoegd.

De heer Marchal komt terug op de groslijst, het punt “vervolg vergrijzing”. Zijn vraag is hoe G.S. dat punt gaan oppakken.

De voorzitter antwoordt dat G.S. daar t.z.t. op zullen terugkomen. Een en ander moet worden afgewacht.

6. Statenvoorstel jaarrekening 2010

De voorzitter vraagt de commissie met name te reageren op de thema's Wonen, Maatschappelijke aangelegenheden en Cultuur.

De heer Gadellaa verwijst naar pag. 73, 2^e voetnoot. Daar staat dat het aantal zorgwoningen naar beneden is bijgesteld, van 9500 naar 7200. Hij vraagt naar de oorzaak daarvan. Vindt het college van G.S. dat een gewenste situatie?

Mevrouw Maasdam verwijst naar pag. 20, jeugdonderwijs en zorg. Sprake is er van een overschot van € 10.7 miljoen. Een aantal projecten in UJC is niet opgepakt, betrekking hebbend op vernieuwing en innovatie. Zij vraagt of de provincie tools in handen had gehad om de structurele problemen in de jeugdzorg op te lossen, wanneer de desbetreffende UJC-projecten wel waren opgepakt. Gaat het hier om een gemiste kans?

De heer Marchal houdt een pleidooi om de jaarrekening in de komende vier jaar meer op waarde te schatten en wat centraler te stellen. De behandeling van de jaarrekening is lastig nu het huidige college het beleid van het vorige college moet verdedigen.

Cijfermatig ziet deze jaarrekening er prima uit. Er is ook een goedkeurende accountantsverklaring. Beleidsmatig komt een en ander ongetwijfeld terug bij de begroting.

De jaarrekening is een beleidsdocument en de vraag is welke lessen de gedeputeerde trekt uit de geschiedenis van het afgelopen jaar. Nemen G.S. de jaarrekening voor kennisgeving aan of worden bepaalde zaken anders opgepakt?

De SGP heeft hedenmiddag de interessante workshop bijgewoond. Vele zaken passeerden daar de revue. De vraag is of de provincie datgene heeft gedaan dat ze voornemens was te doen met de middelen die daarvoor beschikbaar waren. Dat moet voortaan scherper in de jaarrekening naar voren komen. Er is veel geld over, maar veel taken zijn niet uitgevoerd.

Voorts vraagt hij G.S. tezamen met P.S. indicatoren vast te stellen om te kunnen beoordelen of het geld wel goed is besteed. De SGP staat op het standpunt dat beleid helder en afrekenbaar moet zijn. Helder verantwoording nemen en helder verantwoording afleggen maken het openbaar bestuur alleen maar sterker. De SGP wil daarvoor gaan.

Mevrouw Van Viegen verwijst naar de onderbesteding van € 6 miljoen met betrekking tot UJC, zie pag. 74. Zij vraagt of dit voor de gedeputeerde al dan niet als een verrassing over kwam. Als het geen verrassing was, is haar vraag of er pogingen zijn ondernomen te onderzoeken of het geld ergens beter op zijn plek zou zijn geweest.

Mevrouw Versteeg memoreert dat zij vier jaar lang de begroting, met name waar het gaat om het UJC, heeft gevolgd. Meermalen heeft zij bij de behandeling van de najaarsrapportage de vraag gesteld hoe het met de uitgaven zat. Haar werd dan verzekerd dat er aan het einde van het jaar 100% besteed zou worden. Echter, op grond van voorliggende jaarrekening komt zij tot de conclusie dat P.S. wat dat betreft met een kluitje in het riet zijn gestuurd. Haar nadrukkelijke verzoek aan G.S. is vragen van P.S. over de financiering van bepaalde programma's vooraan daadwerkelijk en concreet te beantwoorden. De grote onderbesteding van UJC kwam voor haar als statenlid wel als een grote verrassing.

Voorts stelt zij de vraag waar het negatieve saldo voor de restauratie van Kasteel Amerongen vandaan komt.

Mevrouw Alsem laat weten dat zij de antwoorden op haar vragen over pag. 73 van de jaarrekening zojuist heeft ontvangen en zal doorlezen.

Bij het percentage onderzoeken AMK, afgesloten binnen 13 weken, wordt aangegeven dat er vorig jaar 100% gehaald zou zijn. Volgens haar is er in 2010 een termijn van 10 weken afgesproken. Zij zal dat nog nagaan.

Eerder stelde zij een vraag over de voorfinanciering van de provincie ten aanzien van justitietaken van € 2,3 miljoen, pag. 213, risicoparagraaf. Zij wacht het antwoord op die vraag nog af.

Op pag. 195 wordt ingegaan op de onderbesteding bij UJC. Zij sluit zich aan bij de reactie van D66. UJC heeft een lange traditie en het is niet altijd gemakkelijk gegaan. Twee jaar geleden is er een externe audit geweest en daaruit kwam naar voren dat er meer resultaat geboekt zou moeten worden dan het geval was geweest. Er zou een tweede audit komen. Zij vraagt of er inderdaad een tweede audit zal worden gehouden.

De uitleg op pag. 195, wat betreft de oorzaken van de onderbesteding bij UJC, heeft vooral betrekking op twee landelijke ontwikkelingen (ander afsprakenkader rijk/IPO en de voorgenomen stelselwijziging); die uitleg verbaast haar. Zij waagt dit te betwijfelen. Vier jaar lang werd er getracht iets te maken van UJC. De stelselwijziging was bedoeld als een stimulans om tot vernieuwing te komen. Zij heeft de indruk dat deze uitleg de realiteit te weinig weergeeft. Kennelijk is er moeite om UJC tot een resultaat gericht programma om te vormen.

Mevrouw Versteeg sluit zich aan bij dit betoog van mevrouw Alsem.

De heer Kocken begrijpt dat het nu gaat om indicatoren die bij de begroting 2010 zijn benoemd. Hij stelt voor bij de opstelling van de nieuwe begroting indicatoren te formuleren die meer zeggen over het maatschappelijk effect van het beleid en niet alleen maar ingaan op het tellen van handelingen. Het meest schrijnende voorbeeld in dat kader is de indicator over de Vrede van Utrecht.

Mevrouw Boelhouwer constateert uit deze jaarrekening dat er wel geld was voor de jeugdzorg maar dat dit kennelijk onvoldoende heeft geholpen. In het kader van de Sociale Agenda komt naar voren dat er heel veel uren zijn besteed maar dat er minder geld is uitgegeven. Zij begrijpt dat een proces zijn gang moet gaan, maar een en ander moet wel uitmonden in activiteiten. Het is overzichtelijk wanneer vooraf wordt aangegeven waar die activiteit in moet zitten.

Overigens vond zij deze jaarrekening zeer inzichtelijk en goed leesbaar maar wel zijn verschillen per afdeling merkbaar.

Bij programma 3, Wonen en Samenleving, wordt tot 5 keer toe aangegeven dat gelden en fondsen zijn uitgeput, echter, de vraag blijft in hoeverre gelden effectief zijn besteed. Het is nu voor P.S. heel moeilijk om dat goed te beoordelen.

Dat geldt ook voor de Nieuwe Hollandse Waterlinie en het onderzoek naar de cultuurhistorische waarde van diverse projecten. Er wordt veel geld besteed aan praten en onderzoek maar weinig aan de uitvoering, met name aan het beleefbaar maken van cultuurhistorische waarden.

De heer De Vries herkent zich in het commentaar van de commissie op de huidige indicatoren. G.S. realiseren zich dat men scherp moet zijn op de te bereiken resultaten en over de terugkoppeling van hetgeen bereikt is aan P.S. Wel dient men te onderkennen dat realisering van doelstellingen vaak ook afhankelijk is van externe factoren. Terzake verwijst hij naar de woningbouw. De provinciale doelstellingen worden sterk beïnvloed door de huidige marktomstandigheden waardoor de werkelijke resultaten achterblijven bij eerdere prognoses.

Met deze aantekening zegt hij toe te zullen nadenken met P.S. over het herformuleren dan wel aanscherpen van de indicatoren.

Naar aanleiding van de vraag over de zorgwoningen, pag. 73, laat de heer De Vries weten dat het afnemend aantal zorgwoningen te maken heeft met de inzakkende markt voor woningbouw. Daardoor kunnen de gestelde aantallen niet worden gehaald. Hij is bang dat dit in de komende jaren niet zal veranderen aangezien de huidige crisis zijn weerslag ook nog in de komende jaren zal doen voelen. Wel heeft de provincie voor de woningbouw een deskundigenteam. Daarmee kan de provincie wel degelijk toegevoegde waarde leveren, juist waar het gaat om vastgelopen woningbouwprojecten. Het deskundigenteam heeft goede resultaten geboekt. Dat geldt ook voor de startersleningen. Deze waren een groot succes, echter, de middelen van een aantal van die regelingen zijn nu uitgeput.

Mevrouw Pennarts memoreert dat de SGP vroeg naar het leereffect van de jaarrekening als beleidsdocument. Het is wel degelijk de bedoeling van dit document te leren. Wat betreft de portefeuille Cultuur en Jeugdzorg, zegt zij toe dat de onderbesteding in die portefeuille in de komende jaren aanzienlijk minder zal zijn. Als leereffect uit deze jaarrekening zal er ook scherper begroot gaan worden.

Gevraagd is de indicatoren duidelijker en SMARTER te formuleren. In de vorige periode is er al veel ondernomen om de indicatoren aan te scherpen en ervoor te zorgen dat indicatoren een antwoord geven op vragen die in P.S. leven. Dat proces gaat door. Ook in de komende statenperiode zal worden gewerkt aan verbetering van de indicatoren, in samenwerking met P.S. Vragen zijn gesteld over de onderbesteding in het programma UJC. Voor haar kwam de onderbesteding niet als een verrassing. Het gaat hier om een forse onderbesteding en zij kan zich voorstellen dat dit voor P.S. wel als een verrassing overkomt. Oorzaken zijn wisseling van bestuurders (wethouders, gedeputeerden) die bij UJC zijn betrokken en opstartproblemen van het programma. Het gaat overigens om een heel groot programma met een totaal budget van € 20 miljoen. De belangrijkste reden is dat het programma 4 jaar loopt en in 2011 eindigt; de uitgaven zijn in het laatste jaar altijd het hoogst met onderbesteding in de aanloop van het programma. De onderbesteding UJC wordt gebruikt om een aantal projecten in de jeugdzorg te financieren, bv. voor de transitie van de jeugdzorg, voor een afgeslankte versie van UJC en voor wachtgeld en frictieproblemen binnen zorgaanbieders en BJU. Dat betekent dat de onderbesteding van UJC inmiddels een bestemming heeft gevonden in een financiering van de jeugdzorg voor de komende jaren.

Mevrouw Versteeg wijst erop dat de onderbesteding van UJC over de afgelopen jaren wel degelijk structureel van aard is geweest; de grootste uitgaven hebben zich beslist niet geconcentreerd in het laatste jaar. Zij noemt dat een trieste zaak. Nogmaals vraagt zij G.S. om P.S. voortaan goed te informeren zodat P.S. zijn controlerende taak daadwerkelijk kan uitvoeren.

Mevrouw Alsem geeft aan dat er al veel eerder sprake was van onderbesteding en het niet goed lopen van projecten bij UJC. Om die reden heeft zij zojuist een vraag over de audit gesteld. Wanneer er een tweede audit komt, wordt inzichtelijk dat de meeste uitgaven niet in het laatste jaar plaatsvinden.

Mevrouw Pennarts heeft niet willen zeggen dat alles in het laatste jaar van het programma UJC recht zou worden getrokken. Zij erkent wel degelijk dat er bij UJC sprake is van structurele onderbesteding. Zij begrijpt dat P.S. een beroep op G.S. doen om serieus om te gaan met het erkennen en beantwoorden van vragen van P.S. over onderbesteding. Zij heeft zojuist aangegeven dat binnen de portefeuille jeugdzorg een dergelijke onderbesteding in de komende jaren niet meer

zal gebeuren. Voorts laat zij weten dat de commissie een tweede audit rapportage binnenkort tegemoet kan zien.

Naar aanleiding van de opmerking van de heer Kocken merkt mevrouw Pennarts op dat gewerkt zal worden aan optimalisering van de indicatoren zodat vragen van P.S. daarmee beantwoord kunnen worden.

GroenLinks constateerde dat er veel onderzoek is gedaan naar de Nieuwe Hollandse Waterlinie en naar de cultuurhistorische waarden maar dat er weinig uitvoering is geweest. Zij zal dat uitzoeken en daar later op terugkomen.

Voorts zegt zij toe, voorafgaand aan de komende PS-vergadering, schriftelijk te zullen terugkomen op nog niet beantwoorde vragen (o.a. de vraag van mevrouw Alsem over het risico voorfinanciering € 3,2 miljoen en de vraag van mevrouw Versteeg over het negatieve saldo voor restauratie Kasteel Amerongen).

7. Statenvoorstel Bestuursakkoord

De voorzitter memoreert dat in de volgende vergadering zal worden gesproken over de kadernota jeugdzorg. De transitie van de jeugdzorg wordt daarbij betrokken. Wat hem betreft vindt de inhoudelijke discussie daarover in die vergadering plaats.

De heer Driehuis laat weten dat de PvdA verbaasd is over de inhoud van het Bestuursakkoord. Het lijkt wel of de VNG vertegenwoordigers en de IPO vertegenwoordigers niet hebben opgelooft. Het Akkoord bevat veel nare elementen richting provincies en gemeenten. Het is zeer de vraag of dat iemand in Nederland ten goede zal komen. De PvdA is van mening dat dit niet het geval is.

Meerdere provincies en gemeenten hebben op voorhand al aangegeven niet met dit Bestuursakkoord in te stemmen. Het gedweeë voorstel van G.S. kan de PvdA niet begrijpen. Bij de komende transitie jeugdzorg naar gemeenten zal er een bedrag van € 300 miljoen worden bezuinigd. Ook vanavond is weer duidelijk geworden dat het gebrek aan geld in de jeugdzorg telkenmale weer een probleem is. Het is wonderlijk te denken dat overheveling van de jeugdzorg naar gemeenten tot gevolg heeft dat er € 300 miljoen op kosten kan worden bespaard.

In de brief van de voorzitter van het IPO worden allerlei nuances aangebracht bv. met betrekking tot een sideletter of de € 64 miljoen transitiekosten jeugdzorg; de voorzitter IPO gaat er tevens van uit dat de meerkosten wel voor rekening van de overheid zullen komsten. Het is de PvdA wel duidelijk dat de staatssecretaris daarover een andere opvatting zal hebben. De motivatie en argumentatie van G.S. noemt spreker naïef. Op pag. 4 van het statenvoorstel komt dat ook naar voren. Daar staat “De onderhandelingen voor een deelakkoord ILG laten helaas zien dat er van gelijkwaardigheid tussen meeoverheden niet altijd sprake is.” Dat is niet de manier waarop overheden met elkaar moeten omgaan. G.S. geven tevens aan met het Bestuursakkoord in te stemmen om een goede gesprekspartner van het rijk te zijn en met gemeenten en andere partners in de regio uitvoering geven aan het Bestuursakkoord. Echter, er is nog heel veel onduidelijk. De stad Utrecht heeft ronduit gezegd tegen het Bestuursakkoord te zijn. De PvdA vraagt met wie G.S. dat Bestuursakkoord wil gaan uitvoeren en ten koste van wie.

Het mag duidelijk zijn dat de PvdA een negatief advies uitbrengt over dit Bestuursakkoord.

De heer Marchal deelt mede dat de SGP zich ook vanavond loyaal wil opstellen. Er is veel onderhandeld over het Bestuursakkoord maar meer dan dit zat er niet in. Toch moet men zijn zegeningen tellen. Wanneer het hele akkoord van tafel gaat, dan zou dat vergaande implicaties hebben. G.S. erkennen dat het akkoord nog de nodige onduidelijkheden en onzekerheden bevat. Het College van G.S. zegt tevens toe dat P.S. zullen worden geïnformeerd over de voortgang van het onderhandelakkoord en de uit te werken deelakkoorden. De SGP wacht een en ander met belangstelling af. De SGP stemt in met voorliggend voorstel.

Mevrouw Versteeg verwijst naar pag. 2 waar wordt aangegeven dat de omvangrijke hervorming gepaard gaat met overheveling van budgetten van ca. 8,5 miljard. Op pag. 4 staat dat cultuur ook hoort bij de kerntaak van de provincies waar deze lokale belangen overstijgt. In het coalitieakkoord van Utrecht zijn echter specifieke keuzes gemaakt. Zij vraagt of het vreemde dilemma kan gaan ontstaan dat de € 8,5 miljard een gelabeld bedrag bevat voor cultuur van instellingen die niet langer door de provincie Utrecht worden gesubsidieerd, bv. van de amateurkunst. Zij verwijst voorts naar het complexe overzicht van geldstromen van drie bestuurslagen met betrekking tot het cultuurconvenant 2009-2012.

Mevrouw Versteeg vindt de paragraaf over de jeugdzorg in het Bestuursakkoord, in tegenstelling tot het regeerakkoord, overwogen. Het is duidelijk dat er over een aantal zaken nog besluiten nodig zijn. Een zorgpunt is en blijft de bestuurskracht van gemeenten alsmede de democratische legitimering en politieke controle, afhankelijk van de constructie die gekozen wordt als het gaat om de samenwerking die nodig is vanwege de schaalgrootte. Zij vraagt of G.S. dat met haar deelt. Voor de jeugdzorg is een efficiencykorting aangekondigd. H.i. is dat alleen haalbaar wanneer er flink op preventie wordt ingezet en op licht zorgaanbod. Zij vraagt of G.S. dat met haar delen. Zij gaat ervan uit dat P.S. adequaat op de hoogte worden gehouden van de voortgang van de transitie jeugdzorg in de provincie Utrecht.

Mevrouw Alsem laat weten dat de VVD de lijn van het Bestuursakkoord ondersteunt.

Op pag. 34 wordt ingegaan op de experimenten binnen de jeugdzorg. Aangegeven wordt dat om handen en voeten te geven aan vernieuwing in de jeugdzorg er ruimte moet zijn voor experimenten om de vernieuwing gestalte te kunnen geven. Zojuist is gesproken over het programma UJC. Eén van de redenen waarom dat programma niet goed van de grond is gekomen, is omdat innovatie teveel kwam te liggen in termen van pilots en experimenten. Dat riep bij de werkers in het veld een afwachtende houding op. Haar oproep is om nu daadwerkelijk aan de slag te gaan, ook zonder experimenten. Het gaat nu om handen uit de mouwen.

De heer Kocken verwijst naar pag. 49 waar wordt ingegaan op de regionale historische centra. Gemeld wordt dat de provincies aan die centra gaan meebetalen. Hij vraagt of het mogelijk is om te gaan samenwerken met de bibliotheken, bv. in het delen van backoffice en publieksfuncties. Zijn voorkeur gaat uit naar een subsidierelatie in plaats van deelnemen aan een Gemeenschappelijke Regeling.

Mevrouw Boelhauer constateert dat het Bestuursakkoord weinig woorden bevat. Het element Cultuur is helaas tamelijk karakterloos beschreven. De cultuur van vandaag en morgen komt bv. nauwelijks aan bod. Dat de provincie daarvan een deel overeind wil houden, is een goede zaak. Zij vraagt de gedeputeerde of dat meer perspectieven biedt. Zij is het met D66 eens dat er voldoende aandacht is voor de transitie van de jeugdzorg. In tegenstelling tot mevrouw Alsem staat GroenLinks op het standpunt dat, in een fase van overgang, innovatie en nieuwe werkwijzen belangrijk zijn. In de jeugdzorg is er op de werkvloer veel vraag naar sociale innovatie. Het is belangrijk dat ruimte aan professionals wordt gegeven.

Mevrouw Alsem is het ermee eens dat dit binnen de huidige kaders mogelijk is, echter, noem het geen experimenten maar ga gewoon aan de slag.

Mevrouw Boelhauer wil nog wel eens bespreken of VVD en GroenLinks het over het zelfde hebben.

Het is duidelijk dat er voldoende tijd is voor het vaststellen van randvoorwaarden. GroenLinks kan zich vinden in de reactie van het IPO ten aanzien van de financiering.

De heer Driehuis vraagt hoe GroenLinks aankijkt tegen de korting van € 300 miljoen op de jeugdzorg.

Mevrouw Boelhouser meent dat het niet altijd beter hoeft te gaan wanneer er geld bij komt. Meer geld is niet altijd de oplossing. Kijken naar bestedingen geeft de mogelijkheid tot herbezinning op taken.

De heer Driehuis kan zich voorstellen dat met behulp van experimenten wordt onderzocht hoe gemeenten de jeugdzorgtaken wel kunnen gaan uitvoeren. Mevrouw Boelhouser doelde op experimenten in de jeugdzorg. Zij wil niets afdoen van de Deltamethodiek waarmee BJU werkt.

De CJG moeten volop gelegenheid krijgen om werkwijze uit te proberen

De heer Driehuis vraagt of GroenLinks gelooft in de gedachte dat gemeenten dat efficiënter en goedkoper kunnen doen dan de provincies tot nog toe hebben gedaan.

Mevrouw Boelhouser is niet al te juichend over de wijze waarop dit bij gemeenten ontvangen wordt. Wel is zij enthousiast over de wijze waarop gemeenten in de provincie bezig zijn met het vormgeven van de CJG. Op voorhand kan zij niet zeggen of dat beter wordt als het geld beschikbaar blijft. Er zijn ook veel mogelijkheden om resultaten te halen met minder vaste kosten en flexibeler werken.

Voorts laat zij wat betreft de Sociale Agenda, Wonen en Leefbaarheid weten dat het duidelijk is dat de rol van de provincie meer mag zijn dan nu. Zij roept het college op dat vorm te gaan geven.

Mevrouw Claus vraagt wanneer het transitieplan naar de Tweede Kamer wordt gezonden. Geen melding wordt gemaakt van de indicatiestelling; hoe wordt daar in de toekomst mee omgegaan? De SP is voorstander van het oormerken van het geld dat naar gemeenten wordt overgeheveld zodat het budget werkelijk bij de jeugdzorg terecht komt.

De heer Gadellaa laat weten dat zijn fractie zich kan aansluiten bij de bezwaren, zoals deze door de PvdA fractie zijn geuit, maar zijn fractie heeft toch een andere afweging gemaakt. 50PLUS gaat schoorvoetend akkoord met voorliggend Bestuursakkoord.

Mevrouw Pennarts komt terug op de kritische kanttekeningen van de PvdA bij dit bestuursakkoord. De PvdA is daar niet de enige in. De VNG zal zich op 8 juni uitspreken terwijl ook de FNV zich inmiddels over dit akkoord heeft laten horen. De gemeenten hebben vooral problemen met de Wet Werk naar Vermogen; die wet heeft voor gemeenten grote gevolgen. Ook drie provincies hebben aangekondigd tegen dit akkoord te zullen stemmen. G.S. van Utrecht willen wel met het Bestuursakkoord instemmen omdat een constructieve opstelling in deze overlegstructuren meer zal opleveren dan tegen het akkoord stemmen. D66 constateerde dat gemeenteverstijgende cultuur wel degelijk een kerntaak is van provincies. Gevraagd werd hoe te handelen wanneer het rijk wel taken wil financieren, terwijl de provincie heeft besloten dat niet meer te doen.

Mevrouw Versteeg verduidelijkt dat de decentralisering gepaard gaat met een overdracht van gelden. Drie bestuurslagen geven geld, ook het rijk, voor de amateurkunsten terwijl de provincie Utrecht heeft besloten geen beleid meer te ontwikkelen voor de amateurkunsten.

Mevrouw Pennarts acht dat geen ondenkbare situatie. De vraag van D66 is interessant maar zij kan die nu niet beantwoorden. G.S. zullen zich buigen over de vraag hoe er moet worden gehandeld wanneer het rijk taken decentraliseert naar provincies, terwijl de provincie Utrecht had besloten die taak niet meer uit te voeren. Mevrouw Versteeg zegt desgevraagd toe dat zij een afschrift van de complexe financieringsstromen, behorend bij het cultuurconvenant 2009-2011, in afschrift naar G.S. en deze commissie zal zenden.

Mevrouw Pennarts beaamt vervolgens dat de bestuurskracht van gemeenten een zorgpunt blijft nu steeds meer taken gedecentraliseerd worden richting gemeenten. De democratische controle van samenwerkingsverbanden is zeker een belangrijk punt van aandacht.

Zij beaamt dat efficiencykorting in de jeugdzorg alleen mogelijk is, wanneer wordt ingezet op preventie en licht zorgaanbod, ook omdat alleen daarmee de zorg goedkoper kan worden. De instroom kan worden beperkt door snel en vroegtijdig signaleren en problemen afvangen. De VVD plaatste een kritische kanttekening bij de experimenten in de jeugdzorg. Heel duidelijk zal moeten zijn wie voor experimenten verantwoordelijk is. De VVD pleitte ervoor om nu aan de slag te gaan. Mevrouw Pennarts neemt dat mee. Er moet wel gestart worden met pilots die de transitie van de jeugdzorg in de komende jaren zullen ondersteunen; de provincie zal daar wel aan meewerken. Zij beaamt de woorden van mevrouw Alsem dat er voor die pilots nadrukkelijk moet worden vastgesteld wie daarvoor verantwoordelijk is. De boodschap van mevrouw Alsem, dat medewerkers zich medeverantwoordelijk moeten voelen, neemt zij ter harte.

Spreekster weet niet of de Regionale Historische Centra kunnen gaan samenwerken met de bibliotheken. Zij weet wel dat de provincie verantwoordelijk wordt voor het provinciaal archiefbeheer. Daarvoor wordt een budget van € 4 ton beschikbaar gesteld. Mogelijk kan de aanvullende dienstverlening van bibliotheken daar bij passen. Een en ander zal later in de uitwerking van de taken aan de orde komen.

De heer Driehuis begrijpt dat de provincie moet gaan betalen voor de provinciale archieven. Het gaat hier om een kostenaspect dat de provincie zelf moet dragen. Zijn vraag is hoe die € 4 ton in toekomstige begrotingen wordt gedekt: vanuit het cultuurbudget of ergens anders vandaan?

Mevrouw Pennarts zegt toe dat zij in een later stadium op deze vraag zal terugkomen.

Mevrouw Boelhouwer constateerde dat gemeenteverstijgende cultuur een kerntaak van de provincie zou kunnen worden met daarbij de vraag of dat nieuwe kansen kan bieden. Mevrouw Pennarts laat weten dat dit zou kunnen.

De vraag wanneer het transitieplan naar de Tweede Kamer wordt gezonden zal separaat worden beantwoord.

Wat betreft de vraag over de indicaties, laat mevrouw Pennarts weten dat de doelstelling van de transitie van de jeugdzorg ook is dat er meer indicatievrije trajecten komen. Die ontwikkeling zal zo snel mogelijk moeten worden ingezet. Daardoor zal een deel van de werkdruk in BJU worden weggenomen. Mevrouw Claus mist dat in de documenten. Mevrouw Pennarts zegt toe dat de indicatievrije trajecten deel zullen uitmaken van het provinciale transitieplan voor de jeugdzorg.

De heer De Vries komt terug op de vraag van GroenLinks op het gebied van Wonen en Leefbaarheid. Provincie en gemeenten kijken hoe invulling moet worden gegeven aan de rolverdeling. Ze zijn daarover nog met elkaar in gesprek. Zodra hij meer inzicht heeft in de rol dienaangaande van de provincie Utrecht, komt hij daar bij de commissie WMC op terug.

De voorzitter rondt de discussie over dit voorstel af.

8. Presentatie over wachtlijsten jeugdzorg naar aanleiding van de kwartaalrapportage (zie memo WMC35)

Aan de hand van (reeds toegezonden) sheets, licht de heer M. van Leeuwen de gespecialiseerde jeugdzorg toe en de wachtlijsten die daarin ontstaan. Zijn stelling is “dat het stelsel het zou moeten aan kunnen”.

Mevrouw Claus vindt het opvallend dat de pieken in de wachtlijsten zich altijd in de maanden mei t/m augustus voordoen.

De heer Van Leeuwen beaamt dat het opnamevermogen van het stelsel tijdens de zomerperiode minimaal is. De wachtlijsten lopen op omdat er geen opnamemogelijkheden zijn. Na de vakantie ebt dat weer weg. Er is wel een verschil tussen het seizoenspatroon en de stijging door een tekort aan opnamevermogen. Als het seizoenspatroon normaal verloopt, kunnen de zorginstellingen de aanmeldingen na de zomer weer prima aan.

De heer Marchal las in de stukken dat er een impuls nodig is om de wachtlijsten terug te dringen. Zelf dacht hij dat het om geld ging. Nu hoort hij van de heer Van Leeuwen dat dit wellicht niet nodig is. De heer Van Leeuwen gaf aan dat flexibilisering de oplossing is voor de problemen in de jeugdzorg. Zijn vraag is of het probleem relatief eenvoudig op te lossen is.

De heer Van Leeuwen meent dat het stelsel aan kracht kan winnen door transparanter te zijn en sneller te reageren op ontwikkelingen rond de zorgvraag. Daarmee kan de wachtlijstproblematiek fors worden teruggedrongen. Flexibilisering is een vorm van efficiency. Wanneer de vaste kosten kunnen worden afgebouwd ten gunste van flexibel inzetbare middelen, dan kan er beter worden ingespeeld op de vraagontwikkelingen. Wanneer een plek niet bezet is maar gefinancierd wordt uit vaste kosten, dan is die plek later niet meer inzetbaar en gaat verloren. Flexibilisering van zorg is een belangrijk onderdeel van het oplossen van de wachtlijstenproblematiek.

Mevrouw Van Viegen vraagt of flexibilisering betrekking heeft op inkoop of op de inzet van personeel. Is dat kostenneutraal te realiseren?

De heer Van Leeuwen gaat ervan uit dat er veel optimaliseringskansen zijn, wanneer het financieringsstelsel en de aansturing door de provincie meer prikkels bevatten. Op dit moment zit die prikkel er beperkt in. Flexibilisering van de jeugdzorg zal overigens niet eenvoudig zijn. De praktijk heeft dat al jarenlang uitgewezen. Onderling overleg tussen de zorgaanbieders om tot een optimaal samengesteld zorgaanbod te komen helpt ook. Verbeteringen zijn zeker te realiseren maar het is niet gemakkelijk.

Mevrouw Maasdam vraagt naar aanleiding van het betoog over flexibilisering of zorgaanbieders meer risicodragend worden gemaakt.

De heer Van Leeuwen antwoordt dat flexibiliteit gestimuleerd moet worden door de wijze van aansturing door de provincie. Flexibiliteit moet in essentie in het zorgstelsel zelf worden gegenereerd. De aanbieders van zorg moeten zorgen voor een flexibeler stelsel dat sneller kan reageren op de zorgvraag. Nu wordt er sterk vertraagd gereageerd, soms maanden na het ontstaan van wachtlijsten. Dat vraagt dan weer om een heftige reactie. Het stelsel moet zich zodanig ontwikkelen dat het uit zichzelf veel sneller reageert op een grotere vraag waardoor oplaopende wachtlijsten worden voorkomen. Meer onderling overleg is nodig en moet worden gestimuleerd door de wijze van aansturing door de provincie. Het evenwichtig stimuleren van uitstroom en het belonen van flexibele intake zullen het stelsel stimuleren om goed te reageren op de vraag. Dat is veel beter dan alleen maar te letten op het bezettingspercentage zoals in het verleden het geval was.

De heer Gadellaa vraagt of wachtlijsten ook te maken kunnen hebben met het beschikbaar hebben van een zorgplek, terwijl een cliënt niet beschikbaar is, om welke reden dan ook.

De heer Van Leeuwen bevestigt dat. Hij gaat ervan uit dat van de 150 jeugdigen, tussen de 40 en 60 jeugdigen te maken hebben met externe invloeden. Dat probleem is niet opgelost wanneer het stelsel zou gaan flexibiliseren. Het komt bv. voor dat de jongere niet beschikbaar is, de ouders geen zorg willen of dat er een ander zorgaanbod is. Deze categorie jongeren is wel in de wachtlijsten opgenomen. De zorgaanbieders werken er hard aan om inzichtelijk te maken hoeveel jongeren wachten op zorg, en hoeveel jongeren ook wachten op zorg maar dat op een zeker moment niet kunnen of willen ontvangen.

Mevrouw Alsem is verheugd te horen dat er wellicht ook oplossingen mogelijk zijn, anders dan alleen maar meer geld beschikbaar stellen. De VVD gaat ervan uit dat gedeputeerde Pennarts dankbaar gebruik zal maken van de analyse van de heer Van Leeuwen.

De heer Van Leeuwen sprak vooral over de zorgaanbieders. Toch lijkt het erop dat zijn analyse ook toepasbaar is op BJU.

De heer Van Leeuwen beaamt dat de samenhang van belang is. Een gezin met kinderen met jeugdzorg, kenmerkt zich door weinig gezamenlijke draagkracht. Daardoor is het vaak nodig extra zorg te bieden via geïndiceerde jeugdzorg, door BJU, door LVG of door de jeugd-GGZ. Er moet een sluitende aanpak tot stand komen rond de zorgbehoefte van het gezin. De gemeenten zouden in dat opzicht ook een betere propositie hebben.

Preventief en snel werken kan voorkomen dat jeugdigen later aanspraak maken op zware jeugdzorg.

De heer Driehuis vraagt om een nadere invulling van de begrippen ‘stelsel’ en ‘flexibilisering’. Hij is wat minder enthousiast dan de VVD. Nadrukkelijk stelt spreker dat de mensen het werk moeten gaan uitvoeren. Zojuist werd gesproken over de pieken in de wachtlijsten tijdens de zomervakantie. Met flexibilisering gaat het erom dat iemand, na de piek in de aanmelding, de zorg ook daadwerkelijk gaat leveren. Zijn vraag is wie dat gaat doen in de periode dat de zorgverleners ook op vakantie zijn. Bij de invulling van flexibilisering zal er ook een flexibele workforce moeten zijn. Dat vraagt extra medewerkers en extra geld. Eerder gaf de heer Van Leeuwen zelf aan dat flexibilisering van de zorg moeilijk te realiseren is.

De heer Van Leeuwen is van mening dat, wanneer jongeren zorg nodig hebben in een periode dat zorgverleners met vakantie zijn, het goed is na te gaan of daar anders mee om kan worden gegaan. Ook moet worden onderzocht hoe de zorgvraag zich in de piekperiode ontwikkelt. Is er dan wel een echte zorgvraag of gaat het om een administratief indicatiebesluit terwijl er geen behoefte aan zorg is op dat moment? Daardoor zou de wachtlijstproblematiek aanzienlijk kunnen worden verminderd dan nu wordt vermoed. Hij onderstreept de woorden van de heer Driehuis dat flexibilisering van de jeugdzorg geen eenvoudige zaak is.

De heer Driehuis constateert opnieuw dat er geen invulling wordt gegeven aan het begrip “flexibilisering”. Hij is van mening dat dit een vertekening van de werkelijkheid oplevert.

Mevrouw Hoek begrijpt dat het gaat om 150 aanmeldingen per maand met een wachttijd van 63 dagen. Is dat per kind of voor het totaal aan kinderen? Hoeveel plaatsen zijn er beschikbaar? De voorzitter memoreert dat de commissie hierover reeds de nodige schriftelijke informatie heeft ontvangen; deze kennis is reeds met elkaar gedeeld. Buiten de vergadering kan mevrouw Hoek een en ander nagaan.

Mevrouw Hoek laat weten dat zij haar vragen schriftelijk zal stellen.

Mevrouw Versteeg vindt de presentatie van de heer Van Leeuwen erg interessant en zij deelt niet het oordeel van de PvdA. Wanneer wordt aangetoond dat er met flexibele inzet winst kan worden geboekt, dan moet dat niet worden nagelaten. In haar memo geeft de gedeputeerde ook aan dat zij bereid is 10% van het budget flexibel in te zetten. Dat is een mooie start om na te gaan of dat zoden aan de dijk gaat zetten. Het is duidelijk dat niet alle problemen in de jeugdzorg volledig kunnen worden opgelost, ook niet in de vakantieperiode. H.i. moet eerst begonnen worden met flexibilisering. Als dat goed werkt, dan kan men daar op voortborduren.

Mevrouw Pennarts vindt het erg interessant dat erkend wordt dat de wachtlijsten niet volledig beïnvloedbaar zijn door BJU en dat de provincie een rol heeft in het aanbrengen van prikkels in het stelsel. Eén van die prikkels kan zijn de flexibilisering van het budget. Instellingen krijgen dan minder geld voor dezelfde doelstellingen. Er wordt dan geld achtergehouden om gericht te kunnen

inzetten. Ook kan er een doelstelling worden opgenomen om 5% meer uitstroom te realiseren. Er zijn wel degelijk kansen voor de provincie om te zorgen dat het stelsel meer gaat flexibiliseren.

De voorzitter rondt de discussie over dit agendapunt af.

8. Eindverslag draagvlak verkenning voor de Utrechtse bibliotheken

Besloten wordt de behandeling van dit agendapunt naar de volgende vergadering te verschuiven.

9. De Utrechtse Schatkamer 2008-2011 Uitvoeringsplan 2011

De heer Driehuis laat weten dat de PvdA zich geheel kan vinden in het uitvoeringsplan 2011. Er is een aantal parels en schatten benoemd. Het verdient aanbeveling ook nog eens te kijken naar cultuurverbreding voor een volgende periode, helaas is dat niet meer mogelijk nu het College de cultuurbudgetten heeft geschrapt. Daarmee wordt de Utrechtse Schatkamer ook een Utrechtse Grafkamer van cultuur. De PvdA vindt dat erg jammer.

De heer Van Hees merkt op dat de PVV staat voor cultuurhistorisch erfgoed. Hij heeft wat uitvoeringsplannen uit het verleden opgevraagd maar heeft deze kort voor deze vergadering ontvangen. Hij zal daar later op terugkomen. Om die reden vraagt hij om dit agendapunt in een volgende vergadering te bespreken.

Aangegeven wordt dat het communicatiebudget is verhoogd met het oog op een grote, afsluitende conferentie. Hij vraagt of die conferentie erbij is verzonnen om het budget op te maken of is de conferentie groter dan aanvankelijk was gepland? Zojuist stelde de PvdA dat er op het cultuurbudget wordt gekort. Hij vraagt wat G.S. in de komende jaren gaan doen; komt er op dit project nog een vervolg?

Mevrouw Boelhauer wijst erop dat het budget nog niet helemaal op is. Mogelijk worden er toch nog voor 1 juni aanvragen ingediend. Zij hoopt dat daar grif gebruik van wordt gemaakt.

De heer Marchal begrijpt dat De Utrechtse Schatkamer in 2008 van start is gegaan. 2011 is het laatste jaar. Hij begrijpt dat de PVV vraagt om agendering van dit stuk. Wat de SGP betreft wordt dat gekoppeld aan een evaluatie van de vier doelstellingen. De SGP wil graag weten wat het totale project heeft gekost en of de doelstellingen zijn bereikt.

Mevrouw Pennarts komt terug op de vraag of de Utrechtse Schatkamer na 2011 een vervolg zal krijgen. Na afloop van het programma zal er een evaluatie volgen en zullen G.S. zich buigen over de vraag of er een vervolg mogelijk is. De realiteit is dat dit programma nog een jaar duurt, dat dan het geld op is en het programma daarmee afgerond is. Bij de afloop van het project zal er een conferentie worden georganiseerd. Het betreft hier beslist geen “feest om een feest”. Dergelijke evenementen worden gebruikt om projecten te borgen en betrokkenen te bedanken. De commissie kan er van verzekerd zijn dat er voor een sobere benadering zal worden gekozen. Er is voor de cultuurportefeuille geen reden om uitbundig feest te voeren, dus dat zal ook niet gebeuren. Wel zal er worden voorzien in een moment om het programma af te sluiten.

De heer Van Hees vraagt waarom het budget voor de conferentie tussentijds is verhoogd; hij begrijpt overigens heel goed dat een project, na een periode van vier jaar, gezamenlijk wordt afgesloten.

Mevrouw Pennarts antwoordt dat er per jaar een budget voor de communicatie wordt vastgesteld. De conferentie valt onder de communicatiekosten. Dit jaar is het communicatiebudget wat opgehoogd, ook omdat in dat budget deze conferentie is opgenomen, tezamen met een verzameling van andere communicatiekosten.

Mevrouw Claus wil graag weten welk bedrag er voor de conferentie wordt gereserveerd.
Mevrouw Pennarts zegt toe dat dit zal worden opgenomen in de notulen van deze vergadering.

De voorzitter begrijpt van de gedeputeerde dat het programma De Utrechtse Schatkamer t.z.t. zal worden geëvalueerd. De heer Van Hees laat weten dat hij dat afwacht.

De voorzitter rondt de bespreking van dit punt af.

10. Sluiting

Niets meer aan de orde zijnde, sluit de voorzitter de vergadering.